

ମାର୍କ ଲିଖିତ ସ୍ତମ୍ଭମାନ

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରସ୍ତୁତି

(ମାଥିଉ 3:1-12; ଲୁକ 3:1-9; 15-17;
ଯୋହନ 1:19-28)

1 ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ତମ୍ଭମାନର ଆରମ୍ଭ । **2**ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି:

“ଶୁଣ! ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୁତକୁ ଭୁଲୁ ପୁରୁ ପଠାଉଛୁ
ସେ ଭୁଲୁ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ।” ମଲକି 3:1

3“ମରୁଭୂମିରେ ନଣେ ପଟିକର କହୁଛି; ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ
ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମତଳ କର ।’”
ଯିଶାଇୟ 40:3

4ତେଣୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଯୋହନ ମରୁଭୂମି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉ ଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ନିଜର ହୃଦୟ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ
ରୁହୁଁ ଥିବାରୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କର । ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କର
ପାପଗୁଣକୁ କ୍ଷମା କରାଯିବ । **5**ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର
ସବୁଲୋକ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ନିଜ ନିଜ ପାପ
ସ୍ଵୀକାର କରି ଯଦର୍ଦ୍ଧନ ନଦୀରେ ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ବାପ୍ତିସ୍ମ ହେଲେ । **6**ଯୋହନ ଓଟ ଲୋମରେ ତିଆରି
ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଓ ଅଣ୍ଟା ଗୁରପଟେ ଗୋଟିଏ ଚମଡ଼ାର
ପଟି ବାନ୍ଧୁଥିଲେ । ପଟ୍ଟପାଳ ଓ ବନ-ମଧୁ ତାହାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ
ଥିଲା । **7**ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ:
“ମୋ ପରେ ନଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଆସୁଛନ୍ତି; ମୁଁ
ଆଣ୍ଟୁମାଡ଼ି ବସି ତାହାଙ୍କର ଯୋତା ଖୋଲିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । **8**ମୁଁ ଭୁଲ୍ଲେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦ୍ଵାରା ବାପ୍ତିସ୍ମ
ଦେଉଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ଭୁଲ୍ଲେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାପ୍ତିସ୍ମ
କରିବେ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ

(ମାଥିଉ 3:13-17; ଲୁକ 3:21-22)

9ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀର ନାଜରିତରୁ ଗୋଟିଏ
ସହର ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଯଦର୍ଦ୍ଧନ ନଦୀରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ । **10**ଯୀଶୁ ନିଜରୁ ବାହାରି
ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଖୋଲି ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେ
ଦେଖିଲେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ କପୋତ
ଭଳି ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । **11**ଆକାଶରୁ ବାଣୀ ହେଲା: “ହେ
ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ, ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ
ବହୁତ ସ୍ଵର୍ଗୀ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୟତାନର ପରୀକ୍ଷା

(ମାଥିଉ 4:1-11; ଲୁକ 4:1-13)

12ତା’ପରେ, ସଂଗେ ସଂଗେ ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିକୁ
ଏକାକୀ ପଠାଇଦେଲେ । **13**ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଗୁଳିଗ ବନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପବାସ ପାଆନ୍ତି ସହତ ରହିଲେ । ସେଠାରେ ସେ
ଗୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ । ତା’ପରେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ
ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

ଯୀଶୁ କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ବାଛନ୍ତେ

(ମାଥିଉ 4:12-22; ଲୁକ 4:14-15; 5:1-11)

14ଏହା ପରେ ଯୋହନଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରି
ରଖାଗଲା । ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
ସ୍ତମ୍ଭମାନର ପ୍ରଭୁର କରବାକୁ ଲାଗିଲେ । **15**ଯୀଶୁ କହିଲେ,
“ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପୟୁକ୍ତ ସମୟ ଆସିଯାଇଛି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ପାଖ ହୋଇ ଗଲାଣି । ଭୁଲ୍ଲେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପରିଷ୍କାର
କର । ସ୍ତମ୍ଭମାନରେ ବର୍ଣ୍ଣାସ କର ।”

16ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ ଦେଇ ଯିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ
ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଦେଖିଲେ । ଶିମୋନ, ପିତରଙ୍କର
ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ସେହି ଦୁଇ ନଣ କେଉଟ ଥିଲେ ।
ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ହ୍ରଦ ଭିତରକୁ ନାଲ
ଫିଙ୍ଗୁଥିଲେ ।

17ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ଆସ ଓ
ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାରର ମାଛ ଧରିବା ଶିଖାଇବି । ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ମାଛ
ବଦଳରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବ ।” **18**ତେଣୁ
ଶିମୋନ ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ସେମାନଙ୍କର ନାଲ ଛାଡ଼ି,
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

19ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଗୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
କିଛି ବାଟ ଗଲା ପରେ, ନେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ତାହାଙ୍କ
ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ଦୁଇ ଭାଇ ନୌକାରେ
ବସି ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ନାଲ ସଜାଡୁଥିଲେ ।

20ସେହି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ସହ, ଡଙ୍ଗାରେ ସେମାନଙ୍କ ବାପା
ନେବଦୀ ଓ ଅନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଗ୍ରମିକମାନେ ଥିଲେ । ସେହି
ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାପା ଓ
ଗ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

ଯୀଶୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵସ୍ତକଲେ

(ଲୁକ 4:31-37)

21ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କଫର୍ନାହୁମକୁ ଗଲେ ।

ବିଗ୍ରାମବଦ୍ୟ* ରେ ଯୀଶୁ ସମାଜଗୃହକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ। 22ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣି ସେଠାକାର ଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରି ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଇ, ନିଜେ ଅଧିକାର ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭଳି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। 23ଯୀଶୁ ସମାଜ ଗୃହ*ରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେଠାରେ ଏପରି ନିଜେ ଲୋକ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଦେହରେ ଭୃତ୍ୟତ୍ୱ ପ୍ରବେଶ କରି ରହିଥିଲେ। ସେ ଲୋକଟି ପାଟି କରି କହିଲେ, 24“ହେ ନାନରତୀୟ ଯୀଶୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଠାରୁ କ’ଣ ରହୁଛ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଆମ୍ଭକୁ ଧ୍ୟାନ କରିଦେବାକୁ ଆସିଛ? ତୁମ୍ଭେ କିଏ, ମୁଁ ତାହା ନାଣେ। ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି।”

25ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭ କର, ଏହାଠାରୁ ବାହାରିଯା।” 26ଦୁଷ୍ଟାମୀ ଲୋକଟିକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେଲେ। ତା’ପରେ ସେ ଖୁବ୍ ଦୂରରେ ଚାଲି କର ସେହି ଲୋକଟି ଭିତରୁ ବାହାରି ଗଲେ।

27ଏହା ଦେଖି ଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଏଠାରେ କ’ଣ ସବୁ ଘଟୁଛି? ଏ ଲୋକଟି ଆମ୍ଭକୁ କିଛି ନୁଆ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି। ଏବଂ ସେ ଅଧିକାର ସହତ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି। ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି ଓ ଭୃତ୍ୟମାନେ ତା’ କଥା ମାନୁଛନ୍ତି।” 28ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାଲିଲୀ ଅଞ୍ଚଳର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଖୁବ୍ ଗୀତ୍ର ଖବର ବ୍ୟାପିଗଲା।

ଯୀଶୁ ଅନେକଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ

(ମାଥିତ 8:14-17; ଲୁକ 4:38-41)

29ତାପରେ ସେମାନେ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାରି ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ସହତ ସିଧା ଗିମୋନ ଓ ଆହିୟଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ। 30ଗିମୋନଙ୍କ ଶାଶୁ ଘରରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ବିଛଣାରେ ପଡ଼ି ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେଠାରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଡାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ। 31ଯୀଶୁ ଡାହାଙ୍କ ବିଛଣା ନିକଟକୁ ଗଲେ। ଯୀଶୁ ଡାହାଙ୍କ ହାତ ଧରି ଡାହାଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ଡାହାଙ୍କର ଘର ଛାଡ଼ିଗଲା ଓ ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଗଲେ। ତା’ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

32ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୁଡ଼ି ଯିବା ପରେ, ସେହି ରାତିରେ ଲୋକମାନେ ଅନେକ ଅସ୍ତମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେହ ଭିତରେ ଦୁଷ୍ଟାମୀ ପ୍ରବେଶ କରି ରହି ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ।

33ସହରର ସବୁ ଲୋକେ ସେହି ଘରର ଦୁଆରରେ ନିମା ହୋଇଗଲେ। 34ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରି ଦେଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରୁ ଅନେକ ଭୃତ୍ୟତ୍ୱ ବାହାରି ଚାଲି ଯିବାକୁ ଆଣିଲେ।

ବିଗ୍ରାମବଦ୍ୟ ଯିହୁଦୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବଦ୍ୟ। ଏହି ବନଟି ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ପବିତ୍ର ବଦ୍ୟ।

ସମାଜଗୃହ ଏଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସାଧାରଣ ସଭା ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହୁଅନ୍ତି।

ବାଧ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ ବୋଲି ଭୃତ୍ୟ ମାନେ ନାହିଁ ଥିବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦେ ହେଲେ କହିବାକୁ ସ୍ତମ୍ଭୋଗ ଦେଲେନାହିଁ।

ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ପ୍ରସ୍ତ କରିବାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତ

(ଲୁକ 4:42-44)

35ତା’ପରେ ଦିନ ସକାଳେ ଯୀଶୁ ଖୁବ୍ ଗୀତ୍ର ଉଠି ପଡ଼ିଲେ। ଅନ୍ଧାର ଥାଉ ଥାଉ ସେ ଘର ଛାଡ଼ି ଗୋଟିଏ ନିକଟିଆ ନାଗାକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। 36ପରେ ଗିମୋନ ଓ ଡାହାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଦିବାକୁ ଗଲେ। 37ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଇଲେ ଓ ଡାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକେ ତୁମ୍ଭକୁ ଖୋଦୁଛନ୍ତି।”

38ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନଗରକୁ ଯିବା ଉଚିତ ଯେପରି ମୁଁ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଇ ପାରିବି। ମୁଁ କେବଳ ଏଥୁପାଇଁ ଆସିଛି।” 39ଏହି ଭଳି ଭାବରେ ସେସମାଜଗୃହମାନଙ୍କରେ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଓ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଗାଲିଲୀ ସାରା ଚାଲିଲେ।

ଗୋଟିଏ କୁଷ୍ଠରୋଗୀକୁ ଯୀଶୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲେ

(ମାଥିତ 8:1-4; ଲୁକ 5:12-16)

40ଗୋଟିଏ କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ଆଶୁମ୍ମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମୋତେ ଭଲ କରି ଦେଇ ପାରିବ। ସେହି ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭର ଅଛି।”

41ସେହି ଲୋକଟି ଉପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର କରୁଣା ନାତ ହେଲା। ସେ ହାତ ବଢ଼େଇ ଲୋକଟିକୁ ଛୁଇଁ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଯାଅ।”

42ତାର କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଛାଡ଼ିଗଲା ଓ ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଗଲା।

43ଯୀଶୁ ଲୋକଟିକୁ ଚାଲି ଯିବାକୁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ତା’କୁ ରେତାବନୀ ଦେଇ ସେ କହିଲେ, 44“ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଯାହା କଲି ସେହି କଥା କାହାକୁ ହେଲେ କହିବନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯାଦକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ, ନିଜ ଦେହ ଦେଖାଅ। ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇ ଥିବାରୁ ମୋଗାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କର। ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଛ ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରମାଣ ରହିବ।”

45ଲୋକଟି ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା ଓ ଯାହାକୁ ଦେଖିଲା ତାହାକୁ କହିଲା ଯେ, ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରି ଦେଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖବର ଗୁରୁ ଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଫଳରେ ଲୋକେ କାଳେ ଦେଖି ପକାଇବେ, ତେଣୁ ଯୀଶୁ କୌଣସି ନଗର ଭିତରକୁ ଥାଉ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଲୋକେ ରହୁ ନ ଥିବା ନିକଟିଆ ନାଗାମାନଙ୍କରେ ରହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁ ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ଯୀଶୁ ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା-ରୋଗୀକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ

(ମାଥିଉ 9:1-8; ଲୁକ 5:17-26)

2 କିଛି ଦିନ ପରେ, ଯୀଶୁ କଫର୍ନାହୁମକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ଯୀଶୁ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ଖବର ବ୍ୟାପିଗଲା । 2 ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଜମା ହୋଇଗଲେ । ଘରଟି ପୁରାଗଲା । ଘରେ କି ବାହାରେ କେଉଁଠି ହେଲେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଜାଗା ନ ଥିଲା । ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । 3 ସେହି ସମୟରେ କେତେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିଲେ । ରୋଗୀକୁ ରୁଗି ନିଶି ଲୋକ ବୋହି କରି ଆଣିଥିଲେ । 4 ଲୋକ ଭିଡ଼ ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ରୋଗୀଟିକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁ ଥିବା ଘରର ଛାତକୁ କଣା କଲେ ଓ ବଛଣାରେ ପଡ଼ି ଥିବା ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ରୋଗୀଟିକୁ ସେହି କଣା ବାଟରେ ଯୀଶୁ ଥିବା ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତଳକୁ ଝୁଲାଇଦେଲେ । 5 ଯୀଶୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଭୀର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ହେ ଯୁବକ, ତୁମ୍ଭ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।”

6 କେତେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ସେଠାରେ ବସିଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ କାମ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ କୁହୁକହୁ ହେଲେ, 7 “ଏ” ଲୋକଟି ଏତଳି କଥାବାତୀ କାହିଁକି କରୁଛି? ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା କରୁଅଛି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ କିଏ କ୍ଷମା କରି ପାରିବ?”

8 ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେସବୁ ଭାବୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଯୀଶୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜାଣି ପାରିଲେ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନରେ ଏସବୁ କଥା କାହିଁକି ଭାବୁଛ । 9 ଏହି ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କୁ କେଉଁ କଥାଟି କହିବା ସରଳ: ‘ତୁମ୍ଭ ପାପ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆ ଗଲା’ ନା’ ତା’କୁ କହିବା: ‘ଠିଆ ହୁଅ ଓ ତୁମର ବିଛଣା ଧରି ରୁଲ ।’ 10 କିନ୍ତୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେବି ଯେ, ଏହି ପୁଅଟିରେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିବା ଶକ୍ତି ଅଛି ।” ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, 11 “ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ଠିଆ ହୁଅ, ବଛଣା ଧରି ଓ ଘରକୁ ଯାଅ ।” 12 ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଲୋକଟି ଠିଆ ହେଲା । ବଛଣା ଧରିଲା ଏବଂ ଘର ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲା । ସବୁ ଲୋକେ ତାକୁ ଦେଖି ପାରିଲେ । ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମାଗାନ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଏତଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦିଶିବା କେବେହେଲେ ଦେଖି ନ ଥିଲୁ ।”

ମାଥୁରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ

(ମାଥିଉ 9:9-13; ଲୁକ 5:27-32)

13 ପୁଣିଥରେ ଯୀଶୁ ହୁଦ ପାଖ ଦେଇ ଗଲେ । ଅନେକ ଲୋକ ତା’ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । 14 ଯୀଶୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ କର ଆଦାୟ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଥିବା ଆଲଫିଙ୍କ ପୁଅ ଲେବୀଙ୍କୁ ଦେଖି ସେ

କହିଲେ, “ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର ।” ତା’ପରେ ଲେବୀ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

15 ପରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲେବୀଙ୍କ ଘରେ ଖାଉଥିବା ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଉ ଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିଲେ । 16 ଯୀଶୁଙ୍କୁ କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ବସି ଖାଉଥିବାର ଦେଖି, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଫାରୁଣୀ ଥିଲେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଯୀଶୁ କର-ଆଦାୟକାରୀ ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ସହିତ କାହିଁକି ଖାଉଛନ୍ତି?”

17 ଯୀଶୁ ଏହା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସ୍ତମ୍ଭ ଲୋକର ଡାକ୍ତର ଦରକାର ନାହିଁ, କେବଳ ରୋଗୀ ଲୋକଙ୍କର ଡାକ୍ତର ଦରକାର । ମୁଁ ଧର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିନାହିଁ । ମୁଁ କେବଳ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି ।”

ଯୀଶୁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ-ଗୁରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ

(ମାଥିଉ 9:14-17; ଲୁକ 5:33-39)

18 ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଓ ଫାରୁଣୀମାନେ ଉପବାସ କରୁଥିଲେ । କେତେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପବାସ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମର ଶିଷ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ଉପବାସ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି?”

19 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ବିବାହ ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ବର ଯାତ୍ରୀମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ବର ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବର ସେଠାରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଉପବାସ କରି ନ ପାରିବେ । 20 କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସିବ, ବରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନିଆ ଯିବ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରିବେ ।

21 “କେହି କେବେହେଲେ ପୁରୁଣା ଲୁଗାରେ ନୂଆ କନାର ଡାଳି ପକାଏ ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ତା’ କରେ, ତେବେ ନୂଆ କନାର ଡାଳି ଜାକି ହୋଇ ଯିବ ଓ ତତ୍ପର ଟାଣି ହୋଇ ଯାଇ ପୁରୁଣା କନାର କଣା ବଡ଼ ହୋଇଯିବ । 22 ସେହି ଭଳି କେହି କେବେହେଲେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୁରୁଣା ଚମଡ଼ା ପାତ୍ରରେ ରଖେ ନାହିଁ । ଯଦି ତାହା କରେ ତେବେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୁରୁଣା ଚମଡ଼ା ପାତ୍ରକୁ ଫଟାଇ ଦେବ ଓ ଚମଡ଼ା ପାତ୍ରସହିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନୂଆ ଚମଡ଼ା ପାତ୍ରରେ ହିଁ ରଖା ଯାଇଥାଏ ।”

କେତେକ ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁ ଓ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ

ସମାଲୋଚନା କଲେ

(ମାଥିଉ 12:1-8; ଲୁକ 6:1-5)

23 ବିଗ୍ରାମ ଦିବସରେ ଯୀଶୁ ଗନ୍ଧ୍ୟ-କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯାଉଥିଲେ । ଯାଉ ଯାଉ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଇବା ପାଇଁ ଗନ୍ଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଗନ୍ଧ୍ୟ-କେଣ୍ଡା ଛଣେଇଲେ । 24 ଫାରୁଣୀମାନେ ତାହା ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏତଳି କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି?”

ବିଶ୍ରାମ ଦିବସରେ ଏଭଳି କାମ ଯିହୁଦୀ ନିୟମର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ଅଟେ ।”

25 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଛ ଯେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଥିବା ଲୋକେ ଭୋକରେ ଥିଲେବେଳେ ଓ ଆହାରର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲ ବେଳେ କ’ଣ କରିଥିଲେ? 26 ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ପଢ଼ିନାହିଁ ଯେ, ଅବିଧିଆର ମହାଯାଜକ ଥିବା ସମୟରେ ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥିଲେ? ମୋଶାଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଯାଜକମାନେ କେବଳ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରନ୍ତେ । ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାରିକୁ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ସେ ଖାଦ୍ୟରୁ କିଛି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ।”

27 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ଦିବସ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ବିଶ୍ରାମ ଦିବସ ଧାର୍ମିକତା ହେବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । 28 ଏଣୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନର ମାଲିକ, ଏପରିକି ବିଶ୍ରାମ ଦିନର ମଧ୍ୟ ।”

ଯୀଶୁ ନଣେ ଖଞ୍ଜି ଲୋକର ହାତ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ

(ମାଥିଉ 12:9-14; ଲୁକ 6:6-11)

3 ଆଉ ଥରେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସମକଗ୍ରହକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ନଣେ ଖଞ୍ଜି ଲୋକ ଥିଲ । 2 ସେଠାରେ କେତେକ ଲୋକ ଜଗି ରହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଯୀଶୁ ସେ ଲୋକଟିକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦିବସରେ ସ୍ତମ୍ଭ କରି ଦେବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୋଷାରୋପ କରିବାକୁ ସ୍ତମ୍ଭୋଗ ପାଇବେ । 3 ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଥିବା ଖଞ୍ଜି ଲୋକଟିକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ “ଏଠାରେ ଠିଆ ହୁଅ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖି ପାରିବେ ।”

4 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ବିଶ୍ରାମ ଦିବସରେ କେଉଁ କାମ କରିବା ଠିକ୍? ଭଲ କାମ ନା ମନ୍ଦ କାମ? ନଣେଙ୍କର ନିବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବା ଠିକ୍ ନା ନିବନ୍ଧ ନଷ୍ଟ କରିବା ଠିକ୍?” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନୀରବ ରହିଲେ ।

5 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ରାଗରେ ଚାହିଁଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କଠିନତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହେଲେ । ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ହାତ ମୋତେ ଦେଖାଅ ।” ଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହାତଟି ବଢ଼ାଇଦେଲା ଓ 6 ତା’ହାତ ଭଲ ହୋଇଗଲା । ତା’ପରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଗଲେ ଓ ହେରୋଦୀୟ ମାନଙ୍କ ସହତ ମିଶି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲେ ।

ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ

7 ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ କୂଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । ତାହାଙ୍କ ପଛରେ ଗାଲିଲୀର ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଗଲେ । 8 ଯିହୁଦୀ, ଯିରୁଶାଲମ, ଏଦୋମ, ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱ, ସୋର ଓ ସାଦୋନର ଚାରିଆଡ଼ୁ ଅନେକ ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏ ଲୋକମାନେ

ଆସିବାର କାରଣ ହେଲା, ଯୀଶୁ ଯାହା ସବୁ କରୁଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସେମାନେ ଶୁଣି ସାରିଥିଲେ । 9 ଯୀଶୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଭିତ ହୋଇ ଯିବାରୁ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ ନ ଆସନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଡଙ୍ଗା ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କହିଲେ । 10 ଯୀଶୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ । ତେଣୁ ସବୁ ରୋଗୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ ଆସୁଥିଲେ । 11 କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରେ ଦୁଷ୍ଟାମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ପଡ଼ି ଯାଇ ଚିତ୍କାର କରି କହୁଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।” 12 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର ଭାବରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ସେ କିଏ, ଏହା ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ନ କୁହନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ବାରଦଣ ପ୍ରେରଣ * କୁ ମନୋନୀତ କଲେ

(ମାଥିଉ 10:1-4; ଲୁକ 6:12-16)

13 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଗଲେ । ସେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । 14 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାରଦଣଙ୍କୁ ବାଛି ପ୍ରେରଣ ବୋଲି ନାମିତ କଲେ । ଯୀଶୁ ଚାହିଁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ରହିବେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପଠାଇବେ ଓ 15 ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେହରୁ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ରହିବ । 16 ଯୀଶୁ ମନୋନୀତ କରିଥିବା ବାରଦଣଙ୍କ ନାମ ଏହେଉଛି; ଶିମୋନ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପିତର ବୋଲି ନାମ ଦେଲେ । 17 ଦେବଦାସ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋହନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ବିନେରଗୋଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ “ନେତ୍ର ଗଢ଼ନର ପୁତ୍ର” ନାମ ଦେଲେ । 18 ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଫିଲିପ୍ସ, ବର୍ଥଲମି, ମାଥଥ, ଥୋମା, ଆଲଫିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, ଥଦୀୟ, କିଶାନୀୟ ବା ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଶିମୋନ ଦିଲୋଟ* 19 ତଥା ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦୀ । ଏହି ଯିହୁଦୀ ପରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲା ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେହରେ ଦୁଷ୍ଟାମାନ ରହନ୍ତ ବୋଲି କେତେକ କହିଲେ

(ମାଥିଉ 12:22-32; ଲୁକ 11:14-23; 12:10)

20 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଜମା ହୋଇଗଲେ । ସେଠାରେ ଏତେ ଲୋକ ଥିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଇ ମଧ୍ୟ ପାରିଲେନାହିଁ । 21 ଯୀଶୁଙ୍କ ପରିବାରର ଲୋକେ ଏସବୁ ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ । କାରଣ ଲୋକେ କୁହାକୁହ ହେଉ ଥିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ମତିଭ୍ରମ ହେଲଣି ।

ପ୍ରେରଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ

ଦିଲୋଟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଗୁଣନୈତିକ ଦଳ

22ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିବା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ କହଲେ, “ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେହରେ ବାଆଲଦିବୁଲ୍ ପରି ଯାଇଛି । ସେଥିଯୋଗୁ ଯୀଶୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁଖିଆଙ୍କର ଶକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି ।”

23ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ, “ଗୟତାନ କିପରି ଗୟତାନକୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ପାରିବ? 24ଯଦି କୌଣସି ଗନ୍ଧ୍ୟ ନିଜ ଭିତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ ତେବେ ତାହା ଆଉ ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବନାହିଁ ।

25ଯଦି କୌଣସି ପରିବାର ନିଜ ଭିତରେ ଭାଗ-ଭାଗ ହୋଇ ଯାଏ, ତେବେ ସେ ପରିବାର ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବନାହିଁ । 26ସେହି ଭଳି ଯଦି ନିଜେ ଗୟତାନ ବଢ଼ିତ ହୋଇ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କରେ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବନାହିଁ । ବରଂ ତାହାର ଅନ୍ତ ହୋଇଯିବ । 27ଯଦି ନିଜେ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକର ଘରେ ପଶି ତାର ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଚି ନେବାକୁ ଚାହୁଁବ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଟିକୁ ବାନ୍ଧିବା ଦରକାର । ତା’ପରେ ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଟିର ଘର ଲୁଚି କରି ସବୁ ଦିନିଷ ନେଇ ଯାଇ ପାରିବ । 28ମୁଁ ଭୁଲକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଲୋକେ ଯେଉଁ ସବୁ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଅନ୍ତୁ ଯାଇ ପାରିବ । ଲୋକେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ସବୁ ଖରାପ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ସେସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରି ଦିଅନ୍ତୁ ଯାଇପାରିବ । 29କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଲୋକ କିଛି କହେବ, ତାହାକୁ କେବେହେଲେ କ୍ଷମା ମିଳିବନାହିଁ । ସେ ସବୁବେଳେ ସେହି ପାପର ବୋଧୀ ହେବ ।”

30ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତା ଅଛି ବୋଲି କହିଥିବାରୁ, ଯୀଶୁ ଏସବୁ କହିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିବାର

(ମାଥିଉ 12:46-50; ଲୁକ 8:19-21)

31ତା’ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆ ଓ ଭାଇମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଗୋଟିଏ ଲୋକକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଡାକି ପଠେଇଲେ । 32ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗୁରୁପଟେ ଲୋକମାନେ ଘେରି ବସିଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭ୍ରମ୍ଭ ମାଆ ଓ ଭାଇମାନେ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ।”

33ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, “କ’ଣ ମୋର ମାଆ? କେଉଁମାନେ ମୋର ଭାଇ?” 34ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁ ପାଖରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକମାନେ ମୋର ମାଆ ଓ ଭାଇ । 35ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲଜ୍ଜାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ମୋର ଭାଇ,ଭଉଣୀ ଓ ମାଆ ।”

କୃଷକ ବୀଜ ବୁଣିବା ବିଷୟରେ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା

(ମାଥିଉ 13:1-9; ଲୁକ 8:4-8)

4 ଯୀଶୁ ପୁଣି ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁପଟେ ବହୁତ ଲୋକ

ନିମା ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ସେ ହ୍ରଦରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଡଙ୍ଗାରେ ଯାଇ ବସିଲେ । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଲୋକ ହ୍ରଦର କୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । 2ଯୀଶୁ ଡଙ୍ଗାରେ ଥାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ କଥାର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ସେ କହିଲେ, 3“ଗୁଣ; ନିଶେ ଗୁଣୀ ବୀଜ ବୁଣିବାକୁ ବାହାରଲା ।” 4ଯେତେବେଳେ ଗୁଣୀଟି ବୀଜ ବୁଣୁଥିଲା, ସେଥିରୁ କିଛି ବୀଜ ଗୁଣ୍ଡାରେ ପଡ଼ିଗଲା । ପକ୍ଷୀମାନେ ଆସି ସେତକ ଖାଇଦେଲେ । 5ଆଉ କିଛି ବୀଜ ପଥୁରିଆ ଜମିରେ ପଡ଼ିଗଲା । ସେ ଜମିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ମାଟି ନ ଥିଲା । ଯଥେଷ୍ଟ ମାଟି ନ ଥିବାରୁ ସେ ବୀଜଗୁଡ଼ିକ ଅତି ଗୀଘ୍ର ଗଜା ହୋଇଗଲା । 6କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆକାଶରେ ଉଠିଲେ ପରେପରେ ଉତ୍ତାପ ହେତୁ ଗଜା ଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ଗଲା । ମାଟି ଭିତରକୁ ଚେର ଗଭୀର ଭାବରେ ଯାଇ ପାରି ନ ଥିବାରୁ ଗଛ ଗୁଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ଗୁଣ୍ଡି ଗଲା । 7କିଛି ବୀଜ କଣ୍ଟାବୁଦାଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ପଡ଼ିଗଲା । କଣ୍ଟାବୁଦାଗୁଡ଼ିକ ବହୁ ଥିଲା, ତେଣୁ କଣ୍ଟାବୁଦାଗୁଡ଼ିକ ଗଛଗୁଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁପି ଦେଲା, ତା’ଫଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭାବରେ ବଢ଼ି ପାରିଲାନାହିଁ । ତେଣୁ ସେଥିରେ ଫଳ ଫଳିଲାନାହିଁ । 8କେତେକ ବୀଜ ଭଲ ମାଟିରେ ପଡ଼ିଲା । ସେଥିରୁ ଗଛ ହେଲା । ଗଛ ଭଲ ବଢ଼ିଲା ଓ ଫଳ ଫଳିଲା । କେତେକ ଗଛରେ ତିରିଶଗୁଣ ବା ଷାଠିଏଗୁଣ ବା ଏପରିକି କେତେକ ଗଛରେ ଗହେରୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ଫଳିଲା ।”

9ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯିଏ ଗୁଣୁଛି, ଗୁଣୁ ।”

ଯୀଶୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି

(ମାଥିଉ 13:10-17; ଲୁକ 8:9-10)

10ପରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଏକୃଚିଆ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ବାର ନିଶି ଯାକ ପ୍ରେରିତ ଓ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚାରିଲେ ।

11ଯୀଶୁ କହିଲେ, “କେବଳ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗନ୍ଧ୍ୟର ନିଗୁଡ଼ି ତତ୍ତ୍ଵ ବୁଝି ପାରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଆ ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ସବୁକଥା କହୁଛି । 12ମୁଁ ଏପରି କରେ କାରଣ:

‘ସେମାନେ ଖାଲି ଗୁଡ଼ୁଥିବେ ସିନା କିନ୍ତୁ କିଛି ଦେଖି ପାରୁ ନଥିବେ । ସେମାନେ ଖାଲି ଗୁଣୁଥିବେ ସିନା କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝି ପାରୁ ନଥିବେ । ଯଦି ସେମାନେ ଦେଖି ପାରିବେ ଓ ବୁଝି ପାରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ବଦଳି ଯିବେ ଓ କ୍ଷମା ପାଇ ଯିବେ ।’”
ଯିଶୁଙ୍କୁ 6:9-10

ଯୀଶୁ ବୀଜ ବୁଣା ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ-କଥା ବୁଝାଇଲେ

(ମାଥିଉ 13:18-23; ଲୁକ 8:11-15)

13ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ଏହି ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ବୁଝି ପାରୁଛ କି? ତେବେ ଅନ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ କିପରି ବୁଝିବ?” 14ଗୁଣୀଟି ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପଦେଶ ବୁଣୁଥିବା ଲୋକ ଭଳି ।

15ବେଳେବେଳେ ବାକ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡାରେ ପଡ଼ି ଯାଏ । କେତେକ ଲୋକ ଏହି ଗୁଣ୍ଡା ଭଲ, ସେହି ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି କିନ୍ତୁ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଣା ଯାଇ ଥିବା ବାକ୍ୟକୁ ନେଇ ଯାଏ । 16ଆଉ କେତେକ ଲୋକ ପଥୁରିଆ ଦମିରେ ବୁଣା ଯାଇଥିବା ବୀଜ ଭଲ, ସେମାନେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆନନ୍ଦରେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅନ୍ତି । 17କିନ୍ତୁ ତାହାର ଚେର ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟର ଗଭୀରତାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରେ ନାହିଁ । କେବଳ କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ସେମାନେ ବାକ୍ୟକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି । ପରେ ଯେତେବେଳେ ବାକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବିପଦ ଆସେ ବା ସେମାନେ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୁଲନ୍ତି ବାସ୍ତବ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । 18ଆଉ କେତେକ ଲୋକ କଣ୍ଟାବୁଦାଗୁଡ଼ିକରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିବା ବୀଜ ଭଲ । ଏମାନେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି । 19କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ଜୀବନର ଚିନ୍ତା, ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତିର ମୋହ ଓ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଲାଭ କରିବାର ଲାଳସା ଆସେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ବାକ୍ୟକୁ ଗୁପ୍ତି ପକାଏ । ଫଳରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଫଳହୀନ ହୁଏ ।

20କେତେକ ଲୋକ ଭଲ ମାଟିରେ ବୁଣା ଯାଇଥିବା ବୀଜ ଭଲ, ସେମାନେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଓ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ତା’ପରେ ସେମାନେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଫଳପ୍ରଦ ହୁଅନ୍ତି । ତାହା ବେଳେବେଳେ ଡିଗି ଗୁଣ୍ଡା, ଷାଠିଏ ଗୁଣ୍ଡା ବା ଗହେ ଗୁଣ୍ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ଦେଇଥାଏ ।”

ଯାହା ଭୁଲ ପାଖରେ ଅଛି ତାହାର ବିନିଯୋଗ କର

(ଲୁକ 8:16-18)

21ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁଲେ କ’ଣ ହାଣ୍ଡି ତଳେ କି ଖଟ ତଳେ ଦୀପଟିଏ ରଖ କି? ଭୁଲେ ଦୀପ ରୁଖା ଉପରେ ଦୀପ ରଖ । 22ତେବେ ଯାହା କିଛି ଲୁଚି ରହିଛି, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଯାହା କିଛି ରହିଯାଏ ହୋଇ ରହିଛି, ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । 23ମୋତେ ଶୁଣୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ ।

24“ଭୁଲେ ଯାହା ଶୁଣୁଛି, ତାହା ଉପରେ ସାବଧାନ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତନ କର । ଭୁଲେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଉଛି, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମକୁ ଠିକ ସେହିଭଳି ଭାବରେ ଦେବେ । ବରଂ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦେବେ । 25ଯାହା ପାଖରେ କିଛି ଅଛି, ତାହାକୁ ଆଉ ଅଧିକ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ପାଖରେ କ୍ଷୁଦ୍ର କମ୍ ଅଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ହରେଇ ବସିବ ।”

ବୀଜର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ

26ଯୀଶୁ ପୁଣି କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ, ଦମିରେ ବୀଜ ବୁଣୁଥିବା ଲୋକଟିଏ ଭଲ । 27ବୀଜରୁ ଅଙ୍କୁର ବାହାରି ଦିନରୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ । ସେହି ଲୋକ ଦିନରେ ଚେଳିଆଉ କି ଗୁଡ଼ିରେ ଗୋଇଆଉ, ସେଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ତଥାପି ଅଙ୍କୁରଟି ଆପଣା ଛାଁଏ ବଢ଼ି ଗୁଲି ଥାଏ । ସେହି ଲୋକ ଜାଣିପାରେ ନାହିଁ ଯେ ଅଙ୍କୁରଟି କିପରି

ବଢ଼ୁଛି । 28କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଭୂମି ଆପେ-ଆପେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ । ପ୍ରଥମେ ଅଙ୍କୁର, ତା ପରେ କେଣ୍ଡା ହୁଏ । ତା’ପରେ କେଣ୍ଡାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗନ୍ତବ୍ୟ ହୁଏ; 29ଯେତେବେଳେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପାରିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକ ଦାଆ ନେଇ ତାକୁ କାଟେ । କାରଣ ଏହାହିଁ ଅମଳ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ।”

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ ଏକ ସୋରଷ ଦାନା ଭଳି

(ମାଥିଉ 13:31-32; 34-35; ଲୁକ 13:18-19)

30ସେ ପୁଣି କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସଂପର୍କରେ କ’ଣ କହ ମୁଁ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବି? ମୁଁ କେଉଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ବୁଝାଇବି? 31ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୋରଷ ଦାନା ଭଳି । ଏହି ସୋରଷ ଦାନା, ଭୁଲେ ଦମିରେ ବୁଣୁଥିବା ବୀଜଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ । 32କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ବୁଣିବା ପରେ ଏହି ବୀଜ ବଡ଼ ଭୁଲ ବଗିଚାର ଅନ୍ୟ ଗଛମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହୋଇଯାଏ । ତାର ଗାଖା ଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପକ୍ଷୀମାନେ ଆସି ତା ଛାଇରେ ବସା ବାସି ରହନ୍ତି ।”

33ଯୀଶୁ ଏହି ଭଳି ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ପାରିବା କ୍ଷମତା ଅନୁସାରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ।

34ଯୀଶୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲାବେଳେ ସବୁବେଳେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକୁଟିଆ ଥିବାବେଳେ, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେଉଥିଲେ ।

ଯୀଶୁ ଝଡ଼ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ

(ମାଥିଉ 8:23-27; ଲୁକ 8:22-25)

35ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁଲ, ଆର ପଟକୁ ଯିବା ।” 36ତେଣୁ ସେମାନେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ଯେଉଁ ଡଙ୍ଗାରେ ଯୀଶୁ ପୂର୍ବରୁ ବସି ସାରିଥିଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ସେଥିରେ ବସିଲେ । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଡଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । 37ତା’ପରେ ହ୍ରଦରେ ଗୋଟିଏ ଭୟଙ୍କର ଝଡ଼ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଡଙ୍ଗା ଆଡ଼କୁ ଢେଉ ମାଡ଼ି ଆସିଲା । ଡଙ୍ଗାରେ ପାଣି ପ୍ରାୟ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲା । 38ଯୀଶୁ ଡଙ୍ଗା ଭିତରେ ପଛ ମଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ଡକିଆରେ ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଗୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ଭୁଲେ କ’ଣ ଆମ୍ଭ କଥା କିଛି ଚିନ୍ତାକରୁ ନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ବୁଡ଼ିଯିବା ।”

39ଯୀଶୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ, ସେ ପବନକୁ ଧମକ ଦେଲେ ଓ ଢେଉକୁ କହିଲେ, “ଗାନ୍ଧ ହୁଅ, ସ୍ଥିର ହୁଅ ।” ତା’ପରେ ଝଡ଼ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ହ୍ରଦ ଗାନ୍ଧ ହୋଇଗଲା ।

40ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁଲେମାନେ କାହିଁକି ଭୟ କରୁଛନ୍ତି? ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ’ଣ ଭୁଲମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇନାହିଁ?”

41ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଡର ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ପରସ୍ପର ଉଚ୍ଚରେ ହେଲେ, “ଏ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଲୋକ? ଏପରିକି ପବନ ଓ ପାଣି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି ।”

ଯୀଶୁ ବଣେ ଲୋକକୁ ଦୁଷ୍ଟମା କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 8:28-34; ଲୁକ 8:26-39)

5 ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ହ୍ରଦର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱର ଗର୍ଗୀୟାନଙ୍କ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । 2ଯୀଶୁ ଡଙ୍ଗାର ବାହାରକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଗୋଟିଏ ଲୋକ କବଳ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ତା’ଦେହରେ ଦୁଷ୍ଟମାଟି ପ୍ରବେଶ କରି ରହୁଥିଲା । 3ସେ ଲୋକଟି କବଳ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଥିଲା । ତାହାକୁ କେହି ହେଲେ ବାନ୍ଧି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଏପରିକି ଗିକୁଳିରେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ବାନ୍ଧି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । 4କାରଣ ତାହାକୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ହାତକଡ଼ି ଓ ବେଡ଼ି ଧରି ବାନ୍ଧି ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ହାତକଡ଼ିକୁ ଛଣାଇ ଖୋଲି ଦେଉଥିଲା ଓ ଗିକୁଳିକୁ ଖଣ୍ଡ-ଖଣ୍ଡ କରି ଛଣାଇ ଦେଉଥିଲା । କେହି ହେଲେ ତାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । 5ସେ ଦିନ ରାତି ସଦାବେଳେ କବଳ ଓ ପାହାଡ଼ରେ ଥାଇ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲା ଓ ନିଜକୁ ପଥରରେ ଶ୍ଵତ-ବନ୍ଧିତ କରି ପକାଉଥିଲା । 6ଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଧାଇଁ ଆସିଲା ଓ ପ୍ରଣାମ କରି ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ପଡ଼ିଗଲା । 7-8ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକକୁ କହିଲେ, “ରେ ଦୁଷ୍ଟମା; ଏହି ଲୋକ ଦେହରୁ ବାହାର ଥା ।” ଯୀଶୁ ଏପରି କରିବା ଧରି ସେହି ଲୋକ ବଡ଼ ପାଟିରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି କହିଲା, “ସବୁଠାରୁ ମହାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେ ଯୀଶୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଠାରୁ କ’ଣ ଗୁଡ଼ିଈ? ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ହଇରାଣ କର ନାହିଁ ।”

9ଯୀଶୁ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ନାମ କ’ଣ?”

ଲୋକଟି କହିଲା, “ମୋ ନାମ ଲିଜନ* ବା ବାହନୀଭୂତ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଅନେକ ।” 10ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାମାନେ ବାରମ୍ବାର କାକୁଡ଼ି ମିନତି ହୋଇ ଭିକ୍ଷା ମାଗିଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ବାହାରକୁ ପଠେଇ ନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

11ସେହି ପାହାଡ଼ କଡ଼ରେ ସେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟରିଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଲ ରହୁଥିଲା । 12ଦୁଷ୍ଟମାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, “ଆମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟରିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠେଇ ଦିଅ, ତାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଦେହ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯିବୁ ।” 13ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଦେଲେ । ତାପରେ ଦୁଷ୍ଟମାମାନେ ସେହି ଲୋକଟି ଦେହରୁ ବାହାର ଦୁଷ୍ଟରିମାନଙ୍କ ଦେହରେ ପଶିଗଲେ । ସେହି ଦୁଷ୍ଟରି ପଲରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ଦୁଷ୍ଟରି ଥିଲେ । ସେ ସବୁତକ ଦୁଷ୍ଟରି ପାହାଡ଼ କଡ଼କୁ ଖୁବ୍ ବେଗରେ ଧାଇଁଲେ ଓ ହ୍ରଦ ଭିତରେ ପଡ଼ି ଗଲେ । ସବୁତକ ଦୁଷ୍ଟରି ପାଣିରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ ।

14ଦୁଷ୍ଟରି ପଲର ଜଗୁଆଳମାନେ ପଲେଇ ଯାଇ ସହରରେ ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ କହିଲେ । ଲୋକେ କ’ଣ ଘଟିଛି

ଲିଜନ ଏହା ବହୁତ ଅଧିକ । ରୋମୀୟ ସେନାବାହନୀରେ ଗୋଟିଏ ଲିଜନରେ 5,000 ସୈନ୍ୟ ରହୁଥିଲେ ।

ବୋଲି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ । 15ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲେ ଯାହା ଦେହରେ ବାହନୀଭୂତ* ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ସେ ଲୋକଟି ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧି ଭଲ ଭାବରେ ବସିଛି । ତାହାର ମନ ଭଲ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏହା ଦେଖି ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ । 16ସେଠାରେ କେତେକ ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଦୁଷ୍ଟମା* ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଟିର ଓ ଦୁଷ୍ଟରିମାନଙ୍କର କ’ଣ ହେଲା, ସେ ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । 17ତା’ପରେ ସେ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।

18ଯୀଶୁ ଡଙ୍ଗାରେ ବସି ଚାଲି ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ଯିଏ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଷ୍ଟମା ଧରି ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସହତ ଯିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲା । 19କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଯିବାପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଘରକୁ, ଆତ୍ମୀୟ-ସ୍ଵନ୍ନନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ । ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଯାହା କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ।। ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୟା କରନ୍ତି ।” 20ତେଣୁ ସେ ଚାଲିଗଲା ଓ ଦେବାପଲ* ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ ଯୀଶୁ କିପରି ତା ପାଇଁ କେତେ ବଡ଼ କାମ କରନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏ କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ମୁତ ବାଳକକୁ ଜୀବନ ଦେଲେ ଓ ଏକ ଅତ୍ରସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 9:18-26; ଲୁକ 8:40-56)

21ଯୀଶୁ ନୌକାରେ ବସି ହ୍ରଦର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଫେରିଗଲେ । ପୁଣି ହ୍ରଦ କୂଳରେ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁ ପଟେ ବହୁତ ଲୋକ ଜମିଗଲେ । 22ଯିହୁଦୀ ସମାଜଗୃହର ନଣେ ଅଧିକାରୀ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ । ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯାଇରସ ଥିଲା । ଯାଇରସ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । 23ସେ କାକୁଳି କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷା ମାଗିଲେ, “ମୋର ଛୋଟ ଝିଅ ମରିବା ଉପରେ । ଦୟା କରି ଆପଣ ଆସି ତା’ଉପରେ ହାତ ରଖନ୍ତୁ, ତା’ହେଲେ ସେ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ ଜୀବନ ପାଇବ ।”

24ଯୀଶୁ ଯାଇରସଙ୍କ ସାଥୀରେ ବାହାରଲେ । ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ଭିଡ଼ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସୁ ଥିଲେ ।

25ସେଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ନଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଥିଲା । ବିଗତ ବାରବର୍ଷ ଧରି ତା’ର ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେଉଥିଲା । 26ଅନେକ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଧରି ଚିକିତ୍ସା କରାଇ ସାରିବା ପରେ ସେ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲା ।

ବାହନୀଭୂତ ଅନେକ ଦୁଷ୍ଟମା

ଦୁଷ୍ଟମା ଏହା ଭୂତକୁ ବୁଝାଏ

ଦେବାପଲ ଏହା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଦଶ ନଗର । ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦର ପୂର୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଏକଦା ସେଠାରେ ଦଶଟି ପ୍ରମୁଖ ନଗର ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

ତା'ର ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ତଥାପି ତା'ର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ କୌଣସି ଉନ୍ନତି ଘଟୁ ନଥିଲା । ବରଂ ତାର ଦେହ ଅତ୍ୟଧିକ ଖରାପ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । 27 ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଗୁଣିବା ପରେ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କଲା । ସେ ପଛ ପଟରୁ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟତର ହେଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଛୁଇଁଦେଲା । 28 ସେ ମନେ ମନେ କହୁଥିଲା, “ଯଦି ମୁଁ ଖାଲି ଟିକିଏ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଛୁଇଁ ପାରିବି ତେବେ ଭଲ ହୋଇଯିବି ।” 29 ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଛୁଇଁବା ମାତ୍ରେ ତାର ରକ୍ତ ସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଓ ତାର ଶରୀରରେ ରୋଗ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ସେ ଅନୁଭବ କଲା । 30 ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଗନ୍ଧ ବାହାର ଯାଇଛି । ସେ ଅଟକି ଗଲେ ଓ ପଛକୁ ବୁଲି ପଡ଼ି ପଚାରିଲେ, “ମୋର ବସ୍ତ୍ର କିଏ ଛୁଇଁଲା ?”

31 ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ତ ଅନେକ ଲୋକ ଆପଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଠେଲି ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଅଥଚ ଆପଣ ପଚାରିଛନ୍ତି, “ମୋତେ କିଏ ଛୁଇଁଲା?”

32 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁ ଲୋକ ଛୁଇଁଲା ବୋଲି ଗୁଣିଆଡ଼କୁ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 33 ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ନାଣିଥିଲା ଯେ ସେ ଭଲ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ସେ ଆଗକୁ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା । ସେ ଭୟରେ ଥରୁଥିଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିଲା । 34 ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, “ଆଗୋ ନାରୀ; ତୁମର ବିସ୍ୱାସ ତୁମକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରି ଦେଇଛି । ଗାନ୍ଧରେ ଯାଅ ଏବଂ ତୁମ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ ।”

35 ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଏସବୁ କହୁଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ସମାଜ ଗୃହର ଅଧିକାରୀ ଯାଇରସଙ୍କ ଘରୁ କେତେକ ଲୋକ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମର ଝିଅ ମରିଗଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଅଯଥାରେ ଆଉ କାହିଁକି ହଇଚଣ କରିବ?”

36 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିସାରି ଯିହୁଦୀ ସମାଜ ଗୃହର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ, କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କର ।”

37 ତା'ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି କେବଳ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ ।

38 ସେମାନେ ଯିହୁଦୀ ସମାଜ ଗୃହର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ । ସେ ସେଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ବଳାପ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେଠାରେ ବହୁତ କୋଳାହଳ ହେଉଥିଲା । 39 ଯୀଶୁ ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସବୁ କାହିଁକି ଏତେ ପିଟିତୁଣ୍ଡି ଓ କନ୍ଦାକଟା କରୁଛ? ଏ ପିଲଟି ମରି ନାହିଁ, ସେ କେବଳ ଶୋଇ ଯାଇଛି ।”

40 ଏହା ଶୁଣି ସବୁ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରର ବାହାରକୁ ପଠେଇଦେଲେ । କେବଳ ପିଲଟିର ବାପା-ମାଆ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଆସିଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପିଲଟି ଯେଉଁ କୋଠାରେ ଥିଲା, ସେହି କୋଠାକୁ ଗଲେ । 41 ତା ପରେ ଯୀଶୁ ଝିଅଟିର ହାତ ଧରି ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଚଳିଯା, କନ୍ୟା” ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଝିଅ, ମୁଁ ତୋତେ କହୁଛି ଉଠ । 42 ଝିଅଟି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଠି ଠିଆ

ହେଲା ଓ ଗୁଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ଝିଅଟିର ବୟସ ବାର ବର୍ଷ ଥିଲା । ତାର ବାପା-ମାଆ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । 43 ଯୀଶୁ ଏ କଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନ କହିବା ପାଇଁ ଝିଅର ବାପା-ମାଆଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ତା ପରେ ଯୀଶୁ ଝିଅଟିର ବାପା-ମାଆଙ୍କୁ ଝିଅକୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦେବାକୁ କହିଲେ ।

ଯୀଶୁ ନିଜ ନିଜ ସହରକୁ ଗଲେ
(ମାଥିଉ 13:53-58; ଲୁକ 4:16-30)

6 ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ନିଜ ନିଜ ସହରକୁ ଗଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଗଲେ । 2 ବିଶ୍ୱାସପବନରେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀୟ ସମାଜ ଗୃହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ବହୁତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକ ଏସବୁ ଶିକ୍ଷା କେଉଁଠାରୁ ପାଇଲା? ଏ ଲୋକକୁ ଏ ଉତ୍ତମ ବିଗୁରଗନ୍ଧ ଦେଲା କିଏ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରବା ପାଇଁ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଗନ୍ଧ ପାଇଲା? 3 ଏ କ'ଣ ସେହି ବଡ଼େଇ ନୁହେଁ? ଏ କ'ଣ ମରିଯୁମଙ୍କ ପୁଅ, ଆଉ ଯାକୁବ, ଯୋସି, ଯିହୁଦା ଓ ଗିମୋନଙ୍କ ଭାଇ ନୁହେଁ? ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତରୀମାନେ କ'ଣ ଏଠାରେ ଆସି ସହତ ନାହାଁନ୍ତି?” ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରବାରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ବାଧା ପାଇଲେ ।

4 ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅନ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍‌ବିଷୟକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ସହର ଲୋକେ, ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ପରିବାରର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।” 5 ଅତଏବ ସେଠାରେ ଯୀଶୁ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । କେବଳ କେତେକ ରୋଗୀଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ରଖି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଲେ । 6 ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିବାରୁ ଯୀଶୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଅନ୍ୟ ସବୁ ଗାଁକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରୀତମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମାପନ ପାଇଁ ପଠାଇଲେ

(ମାଥିଉ 10:1; 5-15; ଲୁକ 9:1-6)

7 ଯୀଶୁ ବାରଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକାଠି ଡାକିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ-ଦୁଇ ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାହାରକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମାପ୍ରଦାନ କଲେ । 8 ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାତ୍ରା କାଳରେ ବାଡ଼ିଟିଏ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନେବ ନାହିଁ । ରୋଟି, ଝୁଲ କି ପକେଟରେ କିଛି ହେଲେ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ନେବ ନାହିଁ । 9 ତୁମ୍ଭେ ଚପଲ ପିନ୍ଧି ପାରିବ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ପିନ୍ଧିଥିବା ଲୁଗାପଟା ଛଡ଼ା କୌଣସି ଅଧିକ ଲୁଗାପଟା ନେବ ନାହିଁ । 10 କୌଣସି ଘରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେ ସହର ଛାଡ଼ି ଗୁଲିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଘରେ ରୁହ । 11 ଯଦି କୌଣସି ସହରରେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଗତ ନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ନ ଶୁଣନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସହର ଛାଡ଼ି ଗୁଲି ଯାଅ । ଛାଡ଼ିଲା

ବେଳେ ତୁମ ପାଦରୁ ସେଠାକାର ଧୂଳି ଝାଡ଼ି ଦିଅ । ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋତାବନୀ ହେବ ।”

12 ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତୁ । ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ।

13 ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରୁ ଅନେକ ଭୃତଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ । ସେମାନେ ଅନେକ ରୋଗୀଙ୍କୁ ତୈଳ ଲଗାଇ ସୁସ୍ଥ କରି ଦେଲେ ।

ହେରୋଦ ଭବନ୍ନ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ବାପ୍ତିଦକ ଯୋହନ

(ମାଥିଉ 14:1-12; ଲୁକ 9:7-9)

14 ଗଦା ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଶୁଣିଲେ । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୀଶୁଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ଗୁରୁଆଡ଼େ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା । କେତେକ ଲୋକ କହୁଥିଲେ, “ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ବାପ୍ତିଦକ ଯୋହନ । ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେଥି ଯୋଗୁ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କର ପାରୁଛନ୍ତି ।”

15 ଅନ୍ୟମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏଲିୟା ।”

ଆଉ କେତେକ କହୁଥିଲେ, “ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଭଳି ସେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ।”

16 ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଏସବୁ ଶୁଣିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ-କାଟି କରି ହତ୍ୟା କରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୋହନ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିଛନ୍ତି ।”

ବାପ୍ତିଦକ ଯୋହନ କପରି ହତ୍ୟା ହେଲେ

17 ନିନ୍ଦେ ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯୋହନଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ହେରୋଦ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ହେରୋଦିଆଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଏହା କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ହେରୋଦିଆ ହେରୋଦଙ୍କ ଭାଇ ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ପରେ ହେରୋଦ ତାହାଙ୍କୁ ବିବାହ କରୁଥିଲେ । 18 ଯୋହନ ହେରୋଦଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଭାଇଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।” 19 ତେଣୁ ହେରୋଦିଆ ଯୋହନଙ୍କୁ ଗତ୍ତ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏଥିପାଇଁ ହେରୋଦଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାରେ ଅସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । 20 ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ମାରବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ସେ ଜାଣି ଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ଭଲ ଓ ପବିତ୍ର ଲୋକ ଭାବୁଥିଲେ । ତେଣୁ ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ଯୋହନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ହେରୋଦ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ତଥାପି ଯୋହନଙ୍କ ଉପଦେଶ ହେରୋଦଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ବିଚଳିତ କରୁଥିଲା ।

21 କିଛି ଦିନ ପରେ ହେରୋଦଙ୍କ ନିନ୍ଦା ବିନରେ ଯୋହନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ହେରୋଦିଆକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ମିଳିଗଲା । ତାହାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ, ସେନାପତିଗଣ ଏବଂ ଗାଳିଲୀର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ହେରୋଦ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଭୋଦି ଦେଉଥାନ୍ତି । 22 ହେରୋଦିଆଙ୍କ ଝିଅ ଭିତରକୁ ଆସି

ନାଗଲା । ତା ନାଚରେ ଅତିଥିଗଣ ଓ ନିନ୍ଦେ ହେରୋଦ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ ।

ହେରୋଦ ଝିଅକୁ କହିଲେ, “ତୋର ଯାହା ଦରକାର ମୋତେ ମାଗ । ମୁଁ ତୋତେ ତାହା ଦେବି ।” 23 ହେରୋଦ ଗପଥ ପୂର୍ବକ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ତୁ ଯାହା ମାଗିବୁ ମୁଁ ତୋତେ ତାହା ଦେବି । ଏପରିକି ମୁଁ ମୋ ରାଜ୍ୟର ଅଧା ଭାଗ ତୋତେ ଦେଇପାରେ ।”

24 ଝିଅ ତା ମାଆ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲା, “ଗଦା ହେରୋଦଙ୍କୁ ମୁଁ କ’ଣ ମାଗିବି?”

ତା ମାଆ କହିଲେ, “ବାପ୍ତିଦକ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ମାଗ ।”

25 ଝିଅ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଗଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲି ଗଲା । ସେ ଗଦାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋତେ ବାପ୍ତିଦକ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଗୋଟିଏ ଥାଳିରେ ରଖି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଅ ।”

26 ଗଦା ହେରୋଦ ବହୁତ ଦୁଃଖ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଝିଅର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଦାନ ଦେବାକୁ ଗପଥ କରି ସାରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ହେରୋଦଙ୍କ ସହତ ଖାଉଥିବା ଅତିଥିମାନେ ମଧ୍ୟ ହେରୋଦଙ୍କ ଗପଥ ବନ୍ଧନରେ ଶୁଣି ସାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଝିଅ ଯାହା ମାଗିଥିଲା, ତାହା ଦେବା ପାଇଁ ହେରୋଦ ମନା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେନାହିଁ । 27 ଏଣୁ ଗଦା ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ନେଇ ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ତୁରନ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ସୈନ୍ୟକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ଯାଇ କାରାଗାରରେ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ କାଟି ଦେଲା । 28 ଯୋହନଙ୍କ ସେହି ମୁଣ୍ଡ ସେ ଗୋଟିଏ ଥାଳିରେ ଆଣି ଝିଅକୁ ତାହା ଦେଲା । ସେ ଝିଅ ସେହି ମୁଣ୍ଡ ନେଇ ତା ମାଆକୁ ଦେଲା । 29 ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ ଆସି ଯୋହନଙ୍କ ମୃତ ଶରୀରକୁ ନେଇ କବର ଦେଲେ ।

ଯୀଶୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁଆଇଲେ

(ମାଥିଉ 14:13-21; ଲୁକ 9:10-17; ଯୋହନ 6:1-14)

30 ଯେଉଁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଫେରି ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗୁରୁପଟେ ଏକାଠି ହୋଇ ସେମାନେ ଯାହା ସବୁ କରୁଥିଲେ ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ ଚିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ । 31 ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବହୁତ ଗହଳ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ଖାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ସମୟ ପାଉ ନଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ସହତ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲି ଓ ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ଚିକ୍ଷା ବିଶ୍ରାମ ନେବା ।”

32 ତେଣୁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଡଙ୍ଗାରେ ବସି ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ । 33 କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଲି ଯାଉ ଥିବାର ଦେଖିଲେ ଓ ଚିହ୍ନି ମଧ୍ୟ ପାରିଲେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ଲୋକେ ସ୍ଥଳ ପଥ ଦେଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ଯାଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ । ଯୀଶୁ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । 34 ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ବହୁତ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ମେଷପାଳକ ବହାନ ଅରକ୍ଷିତ ମେଣ୍ଟୁପଲ ଭଳି ଥିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

35 ସେତେବେଳେକୁ ଦିନ ଗଢ଼ି ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଏହା ରୋଚିଏ ନନଗୁନ୍ୟ ନାମା । ଦିନ ଗଢ଼ିଗଲାଣି । 36 ତେଣୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଖ-ପାଖ ପଲ୍ଲୀ ଓ ଗାଁଗୁଡ଼ିକୁ ପଠାଅ । ତା’ହେଲେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଖାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ କଣି ଆଣି ପାରିବେ ।”

37 ଯୀଶୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।”

ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଚାରିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଯାଇ ରୋଚା କଣି ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବୁ? ରୋଚା କଣିବାକୁ ସେତିକି ଅର୍ଥ ଯୋଗାଡ଼ କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାସେ କାଳ କାମ କରିବାକୁ ହେବ ।”

38 ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଯାଇ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ କେତେ ଖଣ୍ଡ ରୋଚା ଅଛି?”

ଶିଷ୍ୟମାନେ ରୋଚା ଗଣିସାରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ପାଞ୍ଚଟି ରୋଚା ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି ।”

39 ଯୀଶୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ିଆର ସବୁଜ ଘାସ ଉପରେ ଦଳ-ଦଳ କରି ବସେଇ ଦିଅ ।” 40 ଲୋକମାନେ ପ୍ରତି ଦଳରେ ପରୁଣ-ପରୁଣ ବା ଗହେ-ଗହେ ହୋଇ ବସିଗଲେ । 41 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ପାଞ୍ଚଟି ରୋଚା ଓ ଦୁଇଟି ମାଛକୁ ଟେକି ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଗୁହଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ସେ ରୋଚା ଗୁଡ଼ିକୁ ଛଣାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରଗିବାକୁ ଦେଲେ । ତା’ପରେ ମାଛକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଖଣ୍ଡ-ଖଣ୍ଡ କଲେ ଓ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହଭଳି ବାଣ୍ଟି ଦେଲେ । 42 ସମସ୍ତେ ପୁର ପେଟ ଖାଇ ତୃପ୍ତ ହେଲେ । 43 ସମସ୍ତେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବଳକା ରୋଚା ଖଣ୍ଡ ଓ ମାଛ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାରିଟି ଟେକେଇରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । 44 ଯେଉଁମାନେ ରୋଚା ଖାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଥିଲା ।

ଯୀଶୁ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲିଲେ

(ମାଥିଉ 14:22-33; ଯୋହନ 6:15-21)

45 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡଙ୍ଗା ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ । ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହ୍ରଦର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ବେଥ୍‌ସାଇଦାକୁ ଆଗୁଆ ଯିବାକୁ କହିଲେ ଓ ସେ ନିଜେ ପରେ ଯିବେ ବୋଲି କହିଲେ । ସେଠାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ କହି ସେ ରହିଲେ । 46 ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବା ପରେ ପ୍ରାୟନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଗଲେ ।

47 ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଡଙ୍ଗାଟି ହ୍ରଦ ମଝିରେ ଥିଲା ଓ ଯୀଶୁ ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ଧକ୍କା ଥିଲେ । 48 ଯୀଶୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡଙ୍ଗାର ଆଡ଼କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ବଡ଼ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି । କାରଣ ସେତେବେଳେ ପବନ ତାହାଙ୍କର

ବିପରୀତ ଦିଗରେ ବହୁଥିଲା । ପ୍ରାତଃକାଳର ପ୍ରାୟ ତିନିଟାରୁ ଛଅଟା ଭିତରେ ଯୀଶୁ ହ୍ରଦ ଉପରେ ଚାଲି ଚାଲି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଯେତେବେଳେ ଆଗେଇ ଯିବା ଉପରେ, 49 ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହ୍ରଦ ଉପରେ ଚାଲୁଥିବାର ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ ଭୂତ ବୋଲି ଭାବିଲେ । ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 50 ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେମିତି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେମାନେ ଡରଗଲେ । ଯୀଶୁ ତୁରନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସାହାସ ଧର । ଏହ ମୁଁ, ଭୟ କର ନାହିଁ ।” 51 ତା’ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଡଙ୍ଗାରେ ଚଢ଼ିଗଲେ । ପବନ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । 52 ସେମାନେ ରୋଚା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀକୁ ବୁଝି ପାରି ନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଯୀଶୁ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତସ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 14:34-36)

53 ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ହ୍ରଦ ପାର ହୋଇ ଗିନ୍ନେସରତ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେମାନେ ଡଙ୍ଗାଟି ସେଠାରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ । 54 ଡଙ୍ଗାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ବାହାରକୁ ଆସିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିତ୍କି ପାରିଲେ । 55 ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁ ଆସିଥିବା ଖବର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନକୁ ଦୈଢ଼ି ଗଲେ । ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ, ସେଠାରେ ଖବର ବ୍ୟାପିଗଲା ଓ ସେଠାକୁ ଲୋକମାନେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଖଟିଆରେ ନେଇ ଆସିଲେ । 56 ଯୀଶୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ନଗର, ଗାଁ ଓ ପୁରପଲ୍ଲୀ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ, ଲୋକେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସେଠାକାର ହାଟ ବଜାରରେ ଥୋଇ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ, ଯେ ସେ ତାହାଙ୍କ ପିନ୍ଧା ଲୁଗାରୁ ଟିକିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ଦେବାକୁ ସ୍ୱୟମ୍ଭୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ପାରିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ନିୟମ

(ମାଥିଉ 15:1-20)

7 କେତେକ ଫାରୁସୀ ଓ କେତେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କ ଗୁରୁପଟେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲେ । 2 ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର ହାତରେ ଅର୍ଥାତ ନିର୍ଦ୍ଦୀରତ ପଦ୍ଧତିରେ ହାତ ନ ଧୋଇ ଖାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ । 3 ଫାରୁସୀ ଓ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୀରତ ପଦ୍ଧତିରେ ହାତ ନ ଧୋଇ କେବେହେଲେ ଖାଉ ନଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ମହାନ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ୱାଦ ପ୍ରଚଳିତ ପରମ୍ପରା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା କରୁଥିଲେ । 4 ଏପରିକି ବଜାରରୁ ଅଣାଯାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୀରତ ପଦ୍ଧତିରେ ନ ଧୋଇ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଗିନା, କଳସ, ତମ୍ବାପାତ୍ର ଆଦି ମାଦିବା, ଧୋଇବା ଭଳି ଅନେକ ପରମ୍ପରା ସେମାନେ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

5 ତେଣୁ ଫାରୁସୀ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷରୁ ପ୍ରଚଳିତ ପରମ୍ପରା ଗୁଡ଼ିକୁ

କାହିଁକି ପାଳୁ ନାହାଁନ୍ତି? ସେମାନେ ଅପବିତ୍ର ହାତରେ ଖାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଏଭଳି କାହିଁକି କରନ୍ତି?”

୧୧ଯୀଶୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭଭଳି କପଟୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯିଶାୟା ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରିଥିଲେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ, ଯିଶାୟା ଲେଖିଥିଲେ,

‘ଏ ଲୋକମାନେ କେବଳ ମୁହଁରେ ମୋର ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମନ ମୋ ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ।

୧୨ସେମାନଙ୍କର ମୋ ପାଇଁ ଉପାସନା ନିରର୍ଥକ, କାରଣ ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବିଭୀନ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ନିୟମ ମାନବାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି।’ *ଯିଶାୟା 29:13*

୧୩ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛ। ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ପରମ୍ପରାକୁ ଧରି ବସିଛ।”

୧୪ଯୀଶୁ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ନିଜ ପରମ୍ପରା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ଦେଇ ନିଜକୁ ଚତୁର ବୋଲି ଭାବୁଛ। ୧୫ମୋଗା କହୁଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବାପା-ମାଆଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କର’*। ସେ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ, ‘ଯେଉଁଲୋକ ନିଜ ବାପା-ମାଆଙ୍କୁ ଖରାପ କଥା କହେ, ତାକୁ ମାରିଦିଆଯିବ। ଉଚିତ’*। ୧୬କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛ ଯେ ନିଜେ ଲୋକ ତାର ବାପା ମାଆଙ୍କୁ କହି ପାରିବ, ‘ମୋର ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥଟିରେ ତୁମ୍ଭର ଲାଭ ହୋଇ ପାରି ଥାଆନ୍ତା, ସେହି ପଦାର୍ଥ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବିନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବି।’ ୧୭ଏହି ଭଳି, ସେହି ଲୋକକୁ ତାର ବାପା ମାଆଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁମତି ଦେଉ ନାହିଁ। ୧୮ନିଜ ନିୟମ ପାଳିବା ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମନେ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ପାଳିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳିବା ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ବୋଲି ଉପଦେଶ ଦେଇ ତାହା ଏଡ଼େଇ ଦେଉଛ। ଏହିଭଳି ଅନେକ କାମ ତୁମ୍ଭେମାନେ କରୁଛ।”

୧୯ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ପାଖକୁ ଡାକିଲେ। ସେ କହଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୋର କଥା ଶୁଣ ଓ ବୁଝ। ୨୦ଏଭଳି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନାହିଁ, ଯାହା ବାହାର ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ତାକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କରି ପକାଇବ। ବରଂ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ଭିତରୁ ବାହାର ଥାଏ, ତାହା ହିଁ ତାକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କରିପାରେ। ୨୧*

୨୨ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ। ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଏ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା ବ୍ୟୟରେ ପଚାରିଲେ। ୨୩ଯୀଶୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ

ଭଳି କ’ଣ ବୁଝି ପାରିଲ ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ବୁଝି ପାରୁନ ଯେ ଲୋକର ଭିତରକୁ ବାହାର କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଗଲେ ତାହା ସେହି ଲୋକକୁ ଦୂଷିତ କରିପାରେ ନାହିଁ। ୨୪କାରଣ ଖାଦ୍ୟ ତାର ହୃଦୟକୁ ନଯାଇ ପେଟ ଭିତରକୁ ଯାଏ ଓ ପୁଣି ମଳ ଆକାରରେ ବାହାରକୁ ବାହାର ଯାଏ।” ଏହା କହି ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ-ପଦାର୍ଥ ଯେ ଶୁଦ୍ଧ ଅଟେ, ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କଲେ।

୨୫ସେ ପୁଣି କହଲେ, “ମନୁଷ୍ୟର ଭିତରୁ ଯାହା ବାହାରକୁ ଆସେ, ତାହା ତାହାକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କରି ଥାଏ। ୨୬ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ, ତାର ମନରେ, ଏହି ସବୁ ଖରାପ ଦିନିଷ ଜନ୍ମ ଦିଏ; ମନ ବରୁର, ଯୌନଗତ ପାପ, ଚୋରୀ, ହତ୍ୟା। ୨୭ବ୍ୟଭିଚାର, ଲାଳସା ବା ଲୋଭ, ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା, ମନକାମ କରିବା, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା, ଇର୍ଷା, ରୁଗୁଲି, ଅହଙ୍କାର ଏବଂ ମୂର୍ଖତା। ୨୮ଏହି ସବୁ ଖରାପ ଦିନିଷ ମନୁଷ୍ୟର ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଥାଏ। ଏଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କରିପକାନ୍ତି।”

ଯୀଶୁ ନିଜେ ଅଶୁଦ୍ଧତା ସ୍ଵୀକାର କରିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ

(ମାଥିଉ 15:21-28)

୨୯ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ସୋରର ଆଖ ପାଖ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ। ସେ ଗୁଡ଼ି ନଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ଆସିଥିବା ଖବର ନାଶୁନୁ। କିନ୍ତୁ ସେ ସେଠାରେ ଲୁଚି ରହି ପାରିଲେନାହିଁ। ୩୦ନିଜେ ସ୍ଵୀକାର କରି ଯୀଶୁ ଆସିଥିବା ଖବର ଶୁଣି ପାରିଲେ। ତାର ଝିଅ ଦେହରେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରି ରହିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା। ୩୧ସେ ସ୍ଵୀକାର କରି ଗ୍ରୀକ୍ ଥିଲେ। ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଫିନିକିୟାଠାରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ତା ଝିଅ ଠାରୁ ଭୃତ୍ୟ ବାହାର କରି ଦେବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

୩୨ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହଲେ, “ପ୍ରଥମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ଦେବାକୁ ଦିଅ, କାରଣ ପିଲାମାନଙ୍କର ରୋଗୀ ନେଇ ଯାଇ କୁକୁରମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ।”

୩୩ସେ ସ୍ଵୀକାର କରି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ତାହା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଖାଉଥିବା ସମୟରେ ତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ୁଥିବା ଖାଦ୍ୟର ଟିକ ଟିକ ଅଂଗତକ ଟେବୁଲ ତଳେ ଥିବା କୁକୁରମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇ ଥାଆନ୍ତି।”

୩୪ତା’ ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ସ୍ଵୀକାରକିକୁ କହଲେ, “ଏହା ହିଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର। ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଘରକୁ ଯାଇ ପାର। ଭୃତ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଝିଅକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଗଲାଣି।”

୩୫ସେହି ସ୍ଵୀକାରକି ଘରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲା ଯେ ତାହାର ଝିଅ ଖଟରେ ଶୋଇଛ। ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ତା ଦେହରୁ ବାହାର ଚାଲି ଯାଇଛି।

*‘ତୁମ୍ଭେ ... କର’ ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 20:12 ଦ୍ଵିତୀୟ ବ୍ଵରଣ 5:16.

*‘ଯେଉଁଲୋକ ... ଉଚିତ’ ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 21:17.

ପଦସଂଖ୍ୟା 16 କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ମୂଳ ଭାଷାରେ ପଦ 16 ଯୋଗ କରାଯାଇଅଛି। “ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ଶୁଣ।

ଯୀଶୁ ନିଜେ ମୂଳ ବ୍ୟୟ ଲୋକକୁ ସ୍ତୁତ୍ଵ କଲେ

୩୬ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସୋର ଆଖ-ପାଖ ଅଞ୍ଚଳ ଛାଡ଼ି ଦେକାପଲ ରାସ୍ତାରେ ସୀବୋନ ହୋଇ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ୩୭ସେଠାରେ କେତେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ

ଗୋଟିଏ ଲୋକକୁ ଆଣିଲେ। ସେ ଲୋକଟି ମୂକ ଓ ବଧୂର ଥିଲା। ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ ସେ ତାହାଙ୍କ ହାତ ଲୋକଟି ଉପରେ ରଖି ତାକୁ ଭଲ କରି ଦିଅନ୍ତୁ। **33** ଯୀଶୁ ସେ ଲୋକଟିକୁ ଉଡ଼ଠାରୁ ଟିକିଏ ଦୂରକୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ସେ ସେହି ଲୋକଟିର କାନ ଭିତରେ ନିଦ ଆଙ୍ଗୁଳି ଗୁଡ଼ିକୁ ରଖିଲେ। ତା ପରେ ସେ ଛେପ ପକାଇଲେ ଓ ଲୋକଟିର ଦିଉକୁ ଛୁଇଁଲେ। **34** ଯୀଶୁ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ। ସେ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, **35** “ଇପୁଥାଃ!” ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଖୋଲି ଯାଉ। ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ତାର କାନ ଖୋଲି ଗଲା ଦିଉର ଗ୍ରନ୍ଥି ଖୋଲିଗଲା। ସେ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ଭାବରେ କହି ପାରିଲା।

36 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ କାହାକୁ କିଛି ଯେପରି ନ କୁହନ୍ତୁ। ଯୀଶୁ ସଦାବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ନ କୁହନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ଏହାର ପରିଣାମରେ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। **37** ଲୋକମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଯୀଶୁ ସବୁ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି, ଏପରିକି ସେ ବଧୂରକୁ ଗ୍ରୀବଣ-ଶକ୍ତି ଓ ମୂକକୁ ବାକ୍ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି।”

ଯୀଶୁ ଚାହିଁ ହଜାରେରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ

(ମାଥିଉ 15:32-39)

8 ଆଉ ଥରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଚର ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଖାଇବାକୁ ନଥିଲା। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡକାଇ କହିଲେ, **2** “ଏ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋତେ ବଡ଼ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି। ସେମାନେ ମୋ ସହଚର ତିନି ଦିନ ହେଲା ଅଛନ୍ତି ଅଥଚ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଖାଇବାକୁ କିଛି ନାହିଁ। **3** କିଛି ନ ଖୁଆଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ମୁଁ ପଠାଇ ଦିଏ, ତେବେ ସେମାନେ ମୁର୍ଚ୍ଛା ହୋଇ ଗସ୍ତରେ ଢଳି ପଡ଼ିବେ। କେତେକ ଲୋକ ବହୁତ ଦୂରରୁ ଆସିଛନ୍ତି।”

4 ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦିନରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ କୁଆଡ଼ୁ ପାଇ ପାରିବୁ?”

5 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେତେ ଖଣ୍ଡ ରୋଟି ଅଛି?”

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସାତ ଖଣ୍ଡ ଅଛି।”

6 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଳେ ବସି ଯିବାକୁ କହିଲେ। ସେ ସାତ ଖଣ୍ଡ ରୋଟି ନେଲେ ଓ ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ। ରୋଟିତକ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦେବାକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ସେମାନେ ସେଇଆ କଲେ। **7** ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ କିଛି ଛୋଟ ମାଛ ଥିଲା। ଯୀଶୁ ମାଛ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହା ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ବାଣ୍ଟି ଦେବାକୁ କହିଲେ। **8** ସବୁ ଲୋକ ଖାଇ ଚୁପ୍ ହେଲେ। ତା

ପରେ ସେମାନେ ବଳକା ଚୁକ୍ତୁ ଡକ ଏକାଠି କରି ସାତଟି ଟୋକେଇରେ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ। **9** ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ କେବଳ ଚାରି ହଜାର ପୁରୁଷ ଖାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଖାଇଲା ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରି ଦେଲେ। **10** ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଡଙ୍ଗାରେ ବସି ଦଲ୍‌ମନୁଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଫାରୁଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ।

ଫାରୁଶୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ

(ମାଥିଉ 16:1-4)

11 ଫାରୁଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଚାରିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିବାକୁ କହିଲେ। **12** ଯୀଶୁ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ନେଇ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେତଳ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯିବନାହିଁ।” **13** ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁନଃ ଡଙ୍ଗା ଭିତରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ। ସେ ଡଙ୍ଗାରେ ବସି ହ୍ରଦର ଅପର ପାରକୁ ଚାଲିଗଲେ।

ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଚେତାବନୀ

(ମାଥିଉ 16:5-12)

14 ସେମାନେ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡିଏ ମାତ୍ର ରୋଟି ଥିଲା। **15** ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇ କହିଲେ, “ସାବଧାନ; ଫାରୁଶୀ ଓ ହେରୋଦଙ୍କ ଖମ୍ବାର* ଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ।”

16 ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରୋଟି ନାହିଁ ବୋଲି ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିଲେ।”

17 ସେମାନେ କ’ଣ କଥାବାତା ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ଯୀଶୁ ଜାଣି ପାରିଲେ ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରୋଟି ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ତକ-ବତକ କରୁଛୁ? ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ପାରୁନ କି ବୁଝି ପାରୁନ?

18 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ’ଣ ବୁଦ୍ଧି ହଜି ଯାଇଛି? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି ଅଛି ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାନ ଅଛି, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ପାରୁନାହିଁ? ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ଯେତେବେଳେ ଖାଇବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ରୋଟି ନ ଥିଲା ମୁଁ ସେତେବେଳେ କ’ଣ କରିଥିଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ’ଣ ତାହା ମନେ ନାହିଁ? **19** ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଟି ରୋଟି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିଲି, ମନେ ପକେଇଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତୋଟି ଟୋକେଇରେ ବଳକା ରୋଟି ଖଣ୍ଡତକ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିଲୁ?”

ସେମାନେ କହିଲେ, “ବାରଟି ଟୋକେଇରେ।”

ଖମ୍ବାର ଏଠାରେ ଖମ୍ବାର ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରଭାବର ପ୍ରତୀକ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି।

20“ଆଉ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଗୁରୁହଜାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସାତଟି ରୋଟି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇଥିଲି, ମନେ ପକେଇଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତୋଟି ଟୋକେଇରେ ବଳକା ରୋଟି ଖଣ୍ଡତକ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିଲ?”

“ସେମାନେ କହିଲେ, ସାତଟି ଟୋକେଇରେ।”

21ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାହା କରିଥିଲି, ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ ରଖିଛ। ଅଧର ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରୁନାହ?”

ବେଥସାଇଦାରେ ଯୀଶୁ ନଣେ ଅନ୍ଧକୁ ଚକ୍ଷୁଦାନ କଲେ

22ତା’ପରେ ସେମାନେ ବେଥସାଇଦା ଗୁଲି ଆସିଲେ। ସେଠାରେ କେତେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯେ ସେ ଅନ୍ଧକୁ କେବଳ ଛୁଇଁ ଦିଅନ୍ତୁ। 23ଯୀଶୁ ଅନ୍ଧ ଲୋକଟିର ହାତ ଧରି ତାକୁ ଗାଁ ବାହାରକୁ କଢ଼ାଇ ନେଇଗଲେ। ସେ ଅନ୍ଧଟିର ଆଖିରେ ଛେପ ପକାଇଲେ। ତା ଉପରେ ହାତ ରଖି ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କିଛି ଦେଖି ପାରୁଛ କ?”

24ସେହି ଲୋକଟି ଉପରକୁ ଚାହିଁ କହିଲା, “ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରୁଛି। ସେମାନେ ଗୁରୁ ଆଡ଼େ ଚାଲୁଥିବା ଗଛ ଭଳି ମୋତେ ଦେଖା ଯାଉଛନ୍ତି।”

25ଯୀଶୁ ପୁଣି ଅନ୍ଧ ଆଖି ଉପରେ ହାତ ରଖିଲେ। ତା’ର ଆଖି ଭଲ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଓ ସେ ସବୁକିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖି ପାରୁଥିଲା। 26ଯୀଶୁ ତାକୁ ଘରକୁ ପଠେଇ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଗାଁ ଭିତରକୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଆସିବି ନାହିଁ।”

ପିତର କହିଲେ ଯେମ, ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

(ମାଥିଉ 16:13-20; ଲୁକ 9:18-21)

27ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କାଇସରୀଆ ଫିଲିପ୍ପୀ ଅଞ୍ଚଳର ଗାଁ ମାନଙ୍କୁ ଗଲେ। ବାଟରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି?”

28ସେମାନେ କହିଲେ, “କେତେକ ଲୋକ କହୁଛନ୍ତି, ଆପଣ ବାପ୍ତିଜନ ଯୋହନ; ଅନ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆପଣ ଏଲିୟା; ଏବଂ ଆଉ କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ଆପଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ।”

29ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ କହୁଛ?”

ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।”

30ତା’ ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରେତାବନୀ ଦେଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାରିକୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ।”

(ମାଥିଉ 16:21-28; ଲୁକ 9:22-27)

31ତା’ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବହୁତ ଯାତନା ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ।

ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଯିହୁଦୀ ନେତା, ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ତଥା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ନାହିଁ। ନିରୀକ୍ଷିତ ରୂପରେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଯିବ ଓ ସେ ମୃତ୍ୟୁର ତୃତୀୟ ଦିନ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ।” 32ଯାହା ସବୁ ଘଟିବ ସେ ସମସ୍ତ କଥା ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦେଲେ। ସେ କିଛି ହେଲେ ଲୁଚେଇ ରଖିଲେନାହିଁ। ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଅଲଗା ନେଇ ସେ ଏସବୁ କହିଥିବା ଯୋଗୁ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କଲେ। 33ଯୀଶୁ ପଛ ପଟକୁ ବୁଲି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ ଏବଂ ପିତରଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରି କହିଲେ, “ଗୟତାନ, ମୋଠାରୁ ଦୂର ହୁଅ। ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ଭଳି ବିରୁଦ୍ଧ କରୁ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଭଳି ବିରୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଭଳି ହେବୁ।”

34ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକିଲେ। ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଯାହା କିଛି ସେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେ ସବୁକୁ ଛାଡ଼ି, ନିଜ କ୍ରୋଧକୁ ବନ୍ଦ କରି ମୋ ପଛରେ ଆସି।

35କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁବ, ସେ ତାହା ହରାଇବ। ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ପାଇଁ ଓ ସ୍ୱାସମାଗୁର ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନ ତ୍ୟାଗ କରିବ, ସେ ତା’ ଜୀବନକୁ ଚିର ଦିନ ଲାଗି ରକ୍ଷା କରିବ। 36ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ସମସ୍ତ ପୁଅପୁଅକୁ ଲାଭ କରେ କିନ୍ତୁ ନିଜ ଜୀବନ ହରେଇ ବସେ, ତେବେ ସେଥିରେ କ’ଣ ଲାଭ ଅଛି? 37କାରଣ କୌଣସି ଲୋକ ଯେତେ ଅର୍ଥ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ତା ବଦଳରେ ନିଜ ଜୀବନ ପୁଣି ଅନ୍ଧାର ଫେରି ପାଇ ପାରିବନାହିଁ।

38ଏହି ଯୁଗର ଲୋକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାପ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରର ଖରାପ ସମୟରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି କେହି ଲୋକ ମୋ ନାମ ଓ ମୋ ଉପଦେଶ ଯୋଗୁ ଲଜ୍ଜା ବୋଧ କରେ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ପରମ-ପିତାଙ୍କ ମହମା ସହିତ ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲୋକ ଯୋଗୁ ଲଜ୍ଜା ବୋଧ କରିବେ।”

9 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସିବାର ଦେଖିବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତା’ର କ୍ଷମତା ନେଇ ଆସିବ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ମୋଗା ଓ ଏଲିୟା

(ମାଥିଉ 17:1-13; ଲୁକ 9:28-36)

2ଛଅ ଦିନ ପରେ, ଯୀଶୁ ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ କେବଳ ସେହିମାନେ ଥିଲେ। ସେଠାରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଗଲା। 3ଯୀଶୁଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଧଳା ଚକ୍ ଚକ୍ ହୋଇଗଲା। ତାହା ଏତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ଧଳା ଥିଲା ଯେ ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଲୋକ ଏତେ ଧଳା କରି ପାରିବନାହିଁ।

୧୩ଲୟ ଓ ମୋଗା * ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

୧୪ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ବହୁତ ଭଲ ହେଲା ଯେ ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ ତିନୋଟି ତମ୍ଭୁ ଟାଣି ଦେବୁ, ଗୋଟିଏ ଭୁଲ୍ ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ମୋଗାଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଏଲୟଙ୍କ ପାଇଁ ।” ୧୫ପିତର ନାଣି ପାରୁ ନଥିଲେ ଯେ କ’ଣ କହିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ସେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ ବହୁତ ଡର ଯାଇଥିଲେ ।

୧୬ତାପରେ ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ଭାସି ଆସିଲା ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇ ପକାଇଲା । ମେଘ ଭିତରୁ ଏହି ଭଳି ବାଣୀ ଶୁଣା ଗଲା, “ଏ ମୋର ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନ ।”

୧୭ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ଗୁରୁଆଡ଼କୁ ଗୁହଁଲେ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାରକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ । ୧୮ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପର୍ବତ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଯେ ସେମାନେ ପର୍ବତ ଉପରେ ଯାହା ସବୁ ଦେଖିଲେ ତାହା କାହାର ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ମନୁଷ୍ୟ-ପୁତ୍ର ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ । ତା ପରେ ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିବେ ।

୧୯ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ଓ ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଲେ ତାହା କାହାର ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବାର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ୨୦ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଧର୍ମଗାତ୍ରୀମାନେ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଲୟ ନିଗୂଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ?”

୨୧ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହଁ, ସେମାନେ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି । ସବୁ ବସ୍ତୁ ସ୍ତବ୍ୟବସ୍ତିତ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଲୟ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କାହିଁକି ଲେଖା ଅଛି ଯେ ସେ ବହୁତ ଯତନା ଭୋଗ କରିବେ ଓ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କୁ ପୁଣି ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ୨୨ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ ଏଲୟ ଏବେ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଯାହା ଗୁହଁଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେଭଳି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଭଳି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି ।”

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ବାଳକକୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର କଲେ

(ମାଥିଉ 17:14-20; ଲୁକ 9:37-43)

୨୩ତା ପରେ ଯୀଶୁ ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଧର୍ମଗାତ୍ରୀମାନେ ଯୁକ୍ତ ଡକ୍ କରୁଛନ୍ତି । ୨୪ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଗଲେ ।

୨୫ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଗାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହତ କେଉଁ ବସ୍ତୁରେ ଯୁକ୍ତଡକ୍ କରୁଥିଲ?”

୨୬ଭିତ୍ତି ଭିତରୁ ଜଣେ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ହେ ଗୁରୁ, ମୁଁ ମୋ ପୁଅକୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିଲି । ତା ଦେହରେ ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ପ୍ରବେଶ କରି ତାକୁ କଥା କହିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ୨୭ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ପୁଅକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛି । ସେ ଆକ୍ରମଣ କଲାବେଳେ ପୁଅକୁ ତଳେ କରୁଡ଼ି ଦେଉଛି । ପୁଅ ମୁଁହିଁରୁ ଫେଶି ବାହାରୁଛି ଓ ସେ ଦାନ୍ତ କଡ଼ମଡ଼ି କରୁଛି ଓ ଶୁଖିଯାଉଛି, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାକୁ ବାହାର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।”

୨୮ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ବଶ୍ଚାସ କରୁନାହିଁ? କେତେ କାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଥିବି? କେତେ କାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ? ସେହି ପିଲାକୁ ମୋ ପାଖକୁ ନେଇଆସ ।”

୨୯ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପିଲାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିଲେ । ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ପିଲାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲା । ସେହି ପିଲା ତଳେ ପଡ଼ିଯାଇ ଗଡ଼ିଗଲା । ତା’ ପାଟିରୁ ଫେଶି ବାହାରଲା ।

୩୦ଯୀଶୁ ପିଲାର ବାପାକୁ ପଚାରିଲେ, “କେତେ ଦିନ ହେଲା ପିଲାର ଏମିତି ହେଉଛି?”

ତାର ବାପା କହିଲେ, “ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଏମିତି ହେଉଛି ।”

୩୧ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ତାକୁ ମାରିବାକୁ, ଅନେକ ଥର ପାଣିକୁ ଓ ଅନେକ ନିଆଁ ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଛି । ଆପଣ ଯଦି ତା ପାଇଁ କିଛି କରି ପାରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦୟା ହେବ ଓ ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ।”

୩୨ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ପାରିବ ତେବେ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ।’ ବଶ୍ଚାସୀ ଲୋକପାଇଁ ସବୁ କିଛି ସମ୍ଭବ ।”

୩୩ପିଲାଟିର ବାପା ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ମୁଁ ବଶ୍ଚାସ କରୁଛି । ମୋତେ ଅଧିକ ବଶ୍ଚାସ କରିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।”

୩୪ଯୀଶୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ଧମକ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ, ତୁ ପିଲାଟିକୁ ମୃକ ଓ ବଧୂର କରି ଦେଇଛୁ । ମୁଁ ତୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି, ପିଲାର ଦେହ ଭିତରୁ ବାହାରିଯା । ଏହାର ଦେହରେ ପୁଣି ଆଉ କେବେହେଲେ ପ୍ରବେଶ କରିବୁନାହିଁ ।”

୩୫ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ଯମ୍ଭାରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲା, ପିଲାକୁ ଥରାଇ ତଳେ ପକାଇ ଦେଲା । ପୁଣି ଥରେ ପିଲାକୁ ତଳେ କରୁଡ଼ି ଦେଇ ଦୁଷ୍ଟମାଟିଏ ତା’ ଦେହରୁ ବାହାରି ଆସିଲା । ଏହି ପିଲା ମରିଗଲା ଭଳି ଦେଖାଗଲା । ଅନେକ ଲୋକ କହିଲେ, “ସେ ମରି ଯାଇଛି ।”

୩୬କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ପିଲାର ହାତ ଧରି ତାହାକୁ ଉଠାଇ ଠିଆ କରାଇଲେ । ସେହି ପିଲା ଠିଆ ହେଲା ।

28ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ । କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ଆମେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ବାହାର କରି ପାରିଲୁନାହିଁ?”

29ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ପ୍ରକାରର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ ବାହାର କରି ଯାଇ ପାରିବ ।”

ନିନ୍ଦା ମୂର୍ଖ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥନ

(ମାଥିଉ 17:22-23; ଲୁକ 9:43-45)

30ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ସେମାନେ ଗାଳିଲୀ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ସେ କଥା ଲୋକେ ଜାଣି ନୁହେଁ ବୋଲି ଯୀଶୁ ରହୁଁ ନଥିଲେ । 31କାରଣ ସେ ନିନ୍ଦା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକୃତ ଆତ୍ମା ଅଲଗା ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ରହୁଁଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରାଯିବ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖ୍ୟର ତିନି ଦିନ ପରେ ସେ ପୁଣି ମୂର୍ଖ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥ ହେବେ ।” 32ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି କଥା କହିବାର ଅର୍ଥ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ପଚାରି ବୁଝିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ହେଲେ ।

ଯୀଶୁ କହନ୍ତ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଥା

(ମାଥିଉ 18:1-5; ଲୁକ 9:46-48)

33ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କଫର୍ନାତ୍ତମକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ । ତା ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆଜି ରାସ୍ତାରେ ଆସିବା ବେଳେ କେଉଁ ବସ୍ତୁରେ ତୁମେମାନେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିଲୁ?” 34କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ରୂପ ରହଇଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ବାଟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଭିତରେ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଏ?

35ଯୀଶୁ ବସିପଡ଼ିଲେ ଓ ବାରଦଶ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକିଲେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯଦି କେହି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତା' ନିମ୍ନ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ମନେ କରୁ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା କରୁ ।”

36ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ କରାଇଲେ । ସେହି ପିଲାକୁ କୋଳରେ ନେଇ ସେ କହିଲେ, 37“ମୋ ନାମରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ପିଲାକୁ ଏହଉଳି ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ଯେ, କେବଳ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ମୋର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ।”

ଆମକୁ ବିରୋଧ କରୁନଥିବା ଲୋକ ଆମ ନିକର ଲୋକ

(ଲୁକ 9:49-50)

38ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ତୁମ୍ଭ ନାମ

ନେଇ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରୁ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରୁ ଥିବା ଦିନେ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ଦେଖିଲୁ । ଆମେମାନେ ତା'କୁ ମନାକରିଲୁ, କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରର ଲୋକ ନୁହେଁ ।”

39କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତାକୁ ମନାକର ନାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ନାମ ନେଇ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରେ, ସେ ମୋ ନାମରେ ଆଉ ଖରାପ କଥା କହି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

40ଯେଉଁ ଲୋକ ଆମ୍ଭର ବିରୋଧ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଆମ୍ଭର ସପକ୍ଷର ଲୋକ । 41ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ତୁମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଲୋକ ବୋଲି ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗିନାଏ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଏ, ତେବେ ତାକୁ ଏଥି ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ପୁନସ୍କାର ମିଳିବ ।

ଯୀଶୁ ପାପର କାରଣ ବସ୍ତୁରେ ସତର୍କ କଲେ

(ମାଥିଉ 18:6-9; ଲୁକ 17:1-2)

42“ଯଦି ଏହି ଛୋଟ ଅବୋଧ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଏ ଏବଂ ଆଉ ଦିନେ ଲୋକ ସେହି ପିଲାଟିକୁ ପାପ କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ କରାଏ, ତେବେ ସେ ଲୋକଟି ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ହେବ । ସେ ଲୋକ ବେକରେ ଚକ ପଥରଟିଏ ବାନ୍ଧି ଦେଇ ତାକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବା ତା ପାଇଁ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । 43ଯଦି ତୁମ୍ଭର ହାତ ତୁମ୍ଭକୁ ପାପ କରାଏ, ତେବେ ତାକୁ କାଟିଦିଅ । କାରଣ ଦୁଇ ହାତ ଥାଇ ଅନନ୍ତ କାଳ ଧରି ଜଳୁଥିବା ନକର ନିଆଁ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ତୁମ୍ଭେ ପଚାରି ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଦୀବନ ଲାଭ କରିବା ଭଲ । 44* 45ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପାଦ ତୁମ୍ଭକୁ ପାପ କରାଏ, ତେବେ ତାକୁ କାଟି ଦିଅ । ଦୁଇ ପାଦ ଥାଇ ନକରରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଛୋଟା ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଦୀବନ ଲାଭ କରିବା ଭଲ । 46* 47ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଆଖି ତୁମ୍ଭକୁ ପାପ କରାଏ, ତେବେ ତାକୁ ବାହାର କରି ଦିଅ । ଦୁଇ ଆଖି ଥାଇ ନକରରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଆଖି ଥାଇ ଅନନ୍ତ ଦୀବନ ଲାଭ କରିବା ଭଲ । 48ମନୁଷ୍ୟକୁ ଖାଉଥିବା ନକର କାଟି କେବେ ମନେନାହିଁ କି ନକର ନିଆଁ କେବେ ଲାଭେନାହିଁ । 49ନିଆଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଦକ୍ଷିତ କରାଯିବ ।

50“ଲୁଣ ଭଲ ପଦାର୍ଥ । କିନ୍ତୁ ଲୁଣ ଯଦି ତାର ଲୁଣିଆ ଗୁଣ ହରାଇ ବସିବ, ତାକୁ ପୁଣି ଥରେ କିପରି ଲୁଣିଆ କରି ଯାଇ ପାରିବ? ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ଗୁଣରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ । ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଗାନ୍ଧରେ ରୁହ ।”

ପଦ ସଂଖ୍ୟା 44 ପଦ ସଂଖ୍ୟା 44 ମାର୍କଙ୍କର କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପତ୍ରରେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଏହି ପଦଟି ପଦ ସଂଖ୍ୟା 48 ସହତ ସମାନ ।

ପଦ ସଂଖ୍ୟା 46 ପଦ ସଂଖ୍ୟା 46 ମାର୍କଙ୍କ କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପତ୍ରରେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଏହି ପଦଟି ପଦ ସଂଖ୍ୟା 48 ସହତ ସମାନ ।

ବବାହ-ବଜେଦ ସମ୍ପର୍କରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା

(ମାଥିଉ 19:1-12)

10 ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ସେ ଯିହୁଦା ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପର ପାରକୁ ଗଲେ । ପୁଣି ବହୁତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ନିମା ହୋଇଗଲେ । ସବୁ ସମୟ ଭଳି ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ।

2କେତେକ ଫାରୁସୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଭୁଲ ଧରବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ନିଶେ ପୁରୁଷ ତାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ନୀ ଦେବା କ'ଣ ଆଇନ ସଙ୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟ?”

3ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୋଗା ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି?”

4ସେମାନେ କହିଲେ, “ନିଶେ ପୁରୁଷ ଛାଡ଼ିପତ୍ନୀ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଲେଖି ଦେଇ ତା'ପରେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପାରିବ ବୋଲି, ମୋଗା କହିଥିଲେ ।”

5ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋଗା ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଲେଖିଥିଲେ, କାରଣ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପଦେଶ ମାନିବାକୁ ମନା କଲେ । 6କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେତେବେଳେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ‘ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।’* 7 ଏଣୁ ନିଶେ ପୁରୁଷ ନିଜ ବାପାମାଆଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ମିଳିତ ହେବ । 8ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ହୋଇଯିବେ ।* ତେଣୁ ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ । 9ପରମେଶ୍ଵର ଯଦି ଏହି ଦୁଇଜଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲଗା କରି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

10ତା ପରେ ଯୀଶୁ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଛାଡ଼ିପତ୍ନୀ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ । 11ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ନୀ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ନିଶେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବବାହ କରେ, ସେହି ପୁରୁଷ ତା ପତ୍ନୀ ପ୍ରତି ପାପ କରିବା କାରଣରୁ ଦୋଷୀ ହୁଏ । ସେ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ହୁଏ । 12ଏବଂ ଯଦି ନିଶେ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ନୀ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ନିଶେ ପୁରୁଷକୁ ବବାହ କରେ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପରେ ଦୋଷୀ ହୁଏ ।”

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ

(ମାଥିଉ 19:13-15; ଲୁକ 18:15-17)

13ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ସେମାନଙ୍କର ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ ଯେପରି ଯୀଶୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ନ ଆଣନ୍ତୁ । 14ଏହା ଦେଖି

ଯୀଶୁ ବହୁତ ରାଗିଗଲେ । ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଅ ନାହିଁ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କ ଭଳି ସରଳ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଟେ । 15ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲା ସରଳ ମନରେ ସବୁ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଭଲ ଭଲ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ନଚେତ୍ ଭ୍ରମ୍ୟ ସେଠାରେ କେବେ ହେଲେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।” 16ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୋଳକୁ ଉଠେଇ ନେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ରଖି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ନିଶେ ଧନୀ ଲୋକର ଅର୍ଥକାର

(ମାଥିଉ 19:16-30; ଲୁକ 18:18-30)

17ଯୀଶୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ନିଶେ ଲୋକ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ଆଶୁମ୍ଭାମୁଣ୍ଡ ବସି ପଡ଼ିଲା । ସେ ପଚାରିଲା, “ହେ ଉତ୍ତମ ଗୁରୁ; ଅନନ୍ତ ନୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି?”

18ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭ୍ରମ୍ୟ ମୋତେ ଉତ୍ତମ ବୋଲି କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି? କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ହେଲେ ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ । 19କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଉଛି । ଭ୍ରମ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକ ନାଶିତ: ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ, ଚୋରୀ କର ନାହିଁ, ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ, ଠକ ନାହିଁ, ଆପଣା ବାପା ମାଆଙ୍କୁ ଆଦର କର ।”

20ସେହି ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ଗୁରୁ, ମୁଁ ମୋ ପିଲାଦିନୁ ଏହି ସବୁ କଥା ମାନି ରକ୍ଷା କରୁଛି ।”

21ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ ଓ ସ୍ନେହ କଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭ୍ରମ୍ୟ ଏବେ ବି ଗୋଟିଏ କଥାର ଅଭାବ ଅଛି । ଭ୍ରମ୍ୟ ଯାଅ, ଯାହା କିଛି ଭ୍ରମ୍ୟ ପାଖରେ ଅଛି ସେତକ ବିକି ଦେଇ ଗରିବଙ୍କୁ ଦାନ ଧରି ବାଣ୍ଟି ଦିଅ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଭ୍ରମ୍ୟକୁ ଧନ ମିଳିବ । ତା'ପରେ ଆସ ଓ ମୋର ଅନୁସରଣ କର ।”

22ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଲୋକଟିର ମନ ଦୁଃଖ ହୋଇଗଲା । ସେ ମନ ଦୁଃଖରେ ଫେରିଗଲା । କାରଣ ସେ ବହୁତ ଧନୀ ଥିଲା ଓ ତାର ଧନ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ।

23ଯୀଶୁ ଗୁଣି ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଧନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବଡ଼ କଠିନ ବିଷୟ ।”

24ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପିଲାମାନେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପ୍ରକୃତରେ କେତେ କଠିନ । 25ନିଶେ ଧନୀ ଲୋକର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅପେକ୍ଷା, ଗୋଟିଏ ଓଟ ଗୋଟିଏ ଛୁଆଁ କଣାରେ ଗଳି ଯାଇ ପାରିବା ସହଜ ।”

26ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ତେବେ କିଏ ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ପାରିବ?”

‘ସେ ... ସୃଷ୍ଟିକଲେ ।’ ଆବପୁସ୍ତକ 1:27.
‘ଏଣୁ ... ହୋଇଯିବ ।’ ଆବପୁସ୍ତକ 2:24.

27ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, “ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ। ପରମେଶ୍ୱର ସବୁ କିଛି କରି ପାରନ୍ତି।”

28ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରିଛୁ।”

29ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି; ଯେ ମୋ ପାଇଁ ଓ ସ୍ୱପ୍ନାଗୁରୁ ପାଇଁ ଘରଘାର, ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ବାପା ମାଆ, ପିଲାଛୁଆ ଓ ଜମିବାଡ଼ି ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପାରିବ, 30ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣଙ୍କ ସେହି ଛାଡ଼ିଥିବା ସବୁଠାରୁ ଗହେ ଗୁଣ ଅଧିକ ଲାଭ କରି ପାରିବ। ସେ ଅଧିକ ଘରଘାର, ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ମାଆ,ପିଲାପିଲି ଓ ଜମିବାଡ଼ି ପାଇବ। ଏବଂ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସହତ ସେ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ପାଇବ କିନ୍ତୁ ପର କାଳରେ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ। 31ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ତମରେ ଶେଷ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲୁଥିବେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ତମରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲୁଥିବେ।”

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ପୁଣି ଥରେ କହିଲେ

(ମାଥିଉ 20:17-19; ଲୁକ 18:31-34)

32ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଉଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଆସୁଥିବା ଲୋକେ ସବୁ ଡରି ଯାଉଥିଲେ। ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ବାରଜଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ଅଲଗା ଡାକି ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାହା ସବୁ ଘଟିବ, ସେ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। 33ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଗୁଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଛୁ। ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡଦେବା ପାଇଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେବେ। 34ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇବେ। ତାହାଙ୍କୁ କୋରଡ଼ାରେ ପିଟିବେ ଓ ଶେଷରେ ମାର ପକାଇବେ। କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁ ଠାରୁ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ।”

ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ଅନୁରୋଧ

(ମାଥିଉ 20:20-28)

35ଦେବଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ। “ହେ ଗୁରୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ କିଛି କରି ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁଛୁ।”

36ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ଘର ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ’ଣ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ?”

37ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଆପଣ ମହମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର ଡାହାଣ ପଟେ ଓ ଆଉ ଜଣେ ବାମ ପଟେ ବସିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ।”

38ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ମାଗୁଛ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ

ଜାଣି ପାରୁନାହିଁ। ମୁଁ ଯେଉଁ ଯାତନା ଭୋଗ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କ’ଣ ସେହି ଭଳି ଯାତନା ଭୋଗ କରି ପାରିବ? ମୁଁ ଯେଉଁଭଳି ବାପ୍ତିନିତ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସେହିଭଳି ବାପ୍ତିନିତ ହୋଇ ପାରିବ?”

39ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହଁ ଆମ୍ଭେ ପାରିବୁ।”

ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯେଉଁ ଯାତନା ଭୋଗ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଭୋଗ କରିବ। ମୁଁ ଯାହା ଘର ବାପ୍ତିନିତ ହେବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତା ଘର ବାପ୍ତିନିତ ହେବ। 40କିନ୍ତୁ ମୋର ଡାହାଣ ବା ବାମ ପଟରେ କିଏ ବସିବ, ତାହା ବାଛବାର ଅଧିକାର ମୋର ନାହିଁ। ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ଯାଇଛି, କେବଳ ସେହିମାନେ ସେଥିରେ ବସି ପାରିବେ।”

41ଅନ୍ୟ ଦଶ ଜଣ ପ୍ରେରିତ ଏହା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଣିଗଲେ। 42ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ଡାକିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଣ-ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଗାସକ କରନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ, ଏହି ଗାସକମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଦେଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ତାହାଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣ ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। 43କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି କିଛି ହେବା ଅନୁଚିତ। ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ କେହି ବଡ଼ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ, ତେବେ ସେ ଜଣେ ସେବକ ଭଳି ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା କରୁ। 44ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ କେହି ମହତ୍ତ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେ କ୍ରୀତଦାସ ଭଳି ସେବା କରୁ। 45ସେହିଭଳି ମନୁଷ୍ୟ-ପୁତ୍ର ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ସେବା ପାଇବା ପାଇଁ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ସେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି। ସେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି।”

ଯୀଶୁ ଜଣେ ଅକ୍ଷର ଚନ୍ଦ୍ରଦାନ

(ମାଥିଉ 20:29-34; ଲୁକ 18:35-43)

46ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯିରୀହୋକୁ ଆସିଲେ। ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ସେହି ସହର ଛାଡ଼ି ଯିବା ସମୟରେ ଚୀମାୟର ପୁଅ ବାର୍ତ୍ତମୟ ନାମକ ଜଣେ ଅକ୍ଷର ଭିକାରୀ ଗୁମ୍ଫା କଡ଼ରେ ବସିଥିଲା। ସେ ସଦାବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଭିକା ମାଗୁଥିଲା। 47ସେ ଶୁଣିଲା ଯେ ନାଜରତୀୟ ଯୀଶୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି। ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, “ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ; ମୋ ଉପରେ କୃପା କର।”

48ଅନେକ ଲୋକ ତାକୁ ଭୁଲି ହେବା ପାଇଁ ଧମକ ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଅକ୍ଷର ଭିକାରୀଟି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, “ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ, ମୋ ଉପରେ କୃପା କର।” 49ଯୀଶୁ ଅଟକି ଗଲେ ଓ କହିଲେ, “ତାହାକୁ କୁହ ମୋ ପାଖକୁ ଆସ।”

ଲୋକମାନେ ଅକ୍ଷର ଲୋକଟିକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ସାହସ ଧରି, ଉଠ। ଯୀଶୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି।” 50ଅକ୍ଷର ଲୋକଟି

ତତ୍ପରାତ୍ ତା' ଗୁରବଟି ଫିଙ୍ଗି ଦେଲା ଓ ତେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । 51 ଯୀଶୁ ଅନ୍ଧ ଲୋକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବି ବୋଲି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ?” ଅନ୍ଧଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଗୁରୁ, ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।” 52 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯାଆ । ତୁମେ ଭଲ ହୋଇଗଲା, କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ।” ତା'ପରେ ଲୋକଟି ସବୁ କିଛି ଦେଖି ପାରିଲା ଓ ସେ ପଥରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲା ।

ଯୀଶୁ ଦଶେ ଗଜା ଭଳି ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ

(ମାଥିଉ 21:1-11; ଲୁକ 19:28-40; ଯୋହନ 12:12-19)

11 ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ । ସେମାନେ ନୀତ-ପବିତ୍ର ପାଖ ବେଥିଫାଗୀ ଓ ବେଥନଥା ସହରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଦୁଇ ଜଣକୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, 2 “ଆଗରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଗାଆଁକୁ ଯାଆ । ଗାଆଁ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗଧକୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବ । ସେହି ଗଧ ଛୁଆ ଉପରେ କେହି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଢ଼ି ନାହାଁନ୍ତି । ତାକୁ ଖୋଲି ମୋ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସ । 3 ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗଧକୁ କାହିଁକି ନେଇ ଯାଉଛି ବୋଲି ପଚାରେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ କହିବ, “ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହା ଦରକାର ଅଛି । ତା' ପରେ ତାହାକୁ ଗାଘ୍ର ଫେରାଇ ଦେବେ ।”

4 ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ । ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଘୁର ପାଖ ଦାଣ୍ଡରେ ଏକ ଗଧକୁ ଆଣି ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ତାହାକୁ ଖୋଲିଦେଲେ । 5 କେତେକ ଲୋକ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ଦେଖି ପଚାରିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏ ଗଧକୁ କାହିଁକି ଖୋଲୁଛ?” 6 ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଯାହା କହିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା କହିଲେ । ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ଗଧକୁ ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । 7 ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗଧକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ ଓ ଗଧ ପିଠି ଉପରେ ନିଜ ଲୁଗା ପକାଇ ଦେଲେ । ଯୀଶୁ ତା'ଉପରେ ବସିଲେ । 8 ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଲୁଗା ଗସ୍ତରେ ବଢ଼େଇ ଦେଲେ । ଅନ୍ୟମାନେ ତାଳ କାଟି ଆଣି ଗସ୍ତରେ ବଢ଼େଇ ଦେଲେ । 9 କେତେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଉଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ତାହାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ପାଟି କରି କହୁଥିଲେ,

“ହୋଗାନ୍ନା* ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ।”

ଗୀତସଂହତା 118:25-26

10 ଆମ୍ଭର ପିତା ବାଉଦଙ୍କର ଆଗାମୀ ଗଜ୍ୟ ଧନ୍ୟ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ପରମ-ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ଧନ୍ୟ ।”

11 ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ଆସି ମନ୍ଦିର* ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ

କଲେ । ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ । ସେତେବେଳେକୁ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ବାରଦଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣକରି ସହତ ବେଥନଥାକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଯୀଶୁ କହିଲେ ଓମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷଟି ମରିଯିବ

(ମାଥିଉ 21:18-19)

12 ତହିଁ ଆର ଦିନ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବେଥନଥାକୁ ବାହାରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗିଲା । 13 ଯୀଶୁ ପତ୍ତରେ ପରିପୁଣ୍ଡି ଗୋଟିଏ ଓମ୍ବିରି-ଗଛ ଦେଖିଲେ । ଗଛରେ କିଛି ଓମ୍ବିରି ଫଳ ଥିବ ଭାବି ସେ ଗଛ ମୂଳକୁ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସେ ଗଛରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଓମ୍ବିରି-ଫଳ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଗଛରେ ପତ୍ର ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନଥିଲା । ଏହା ଓମ୍ବିରି-ଫଳ ଆସିବା ଋତୁ ନଥିଲା । 14 ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଗଛଟିକୁ କହିଲେ, “ଲୋକେ ତୁମର ଫଳ ଆଉ ଏଣିକି କେବେହେଲେ ଖାଇବେ ନାହିଁ ।” ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ

(ମାଥିଉ 21:12-17; ଲୁକ 19:45-48; ଯୋହନ 2:13-22)

15 ତା'ପରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ । ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କଲାମାତ୍ରେ ସେଠାରେ କଣ୍ଠା-ବନ୍ଧା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ତଡ଼ି ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମୁଦ୍ରା ବିନିମୟ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମେଜ ଓଲଟେଇ ଦେଲେ । ଯେଉଁମାନେ କପୋତ ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ମେଜସବୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଓଲଟେଇ ଦେଲେ । 16 ସେ ମଧ୍ୟ କାହାରିକୁ ମନ୍ଦିର ପରିସରରୁ କିଛି ହେଲେ ନେଇ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ । 17 ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ଗାସ୍ତରେ ଏ କଥା ଲେଖା ଅଛି ଯେ ‘ମୋ ଘରକୁ ସବୁ ନୀତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଘର କୁହାଯିବ* । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ତାକୁ ଚୋରମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ପରିଣତ କରି ଦେଉଛ* ।’

18 ପ୍ରଧାନଯାଜକ ଓ ଧର୍ମଯାଜକମାନେ ଏ କଥା ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ବାଟ ଖୋଜିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ନିମା ହୋଇଥିବା ସବୁ ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ବିସ୍ମିତ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଧର୍ମଯାଜକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଡରି ଗଲେ । 19 ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଗଲା । ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନଗରରୁ ବାହାରି ଚାଲିଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାସର ଗନ୍ଧ ଦେଖେଇଲେ

(ମାଥିଉ 21:20-22)

20 ତା'ପର ଦିନ ସକାଳେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ସେହି ଓମ୍ବିରିଗଛ ଥିବା ବାଟ ଦେଇ ଆସିଲେ ।

ହୋଗାନ୍ନା ଏକ ଏହିୟ ଗଜ । ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଗଜର ପ୍ରୟୋଗ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର କିମ୍ବା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଣୟା କରି ଆନନ୍ଦ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଗଜର ପ୍ରୟୋଗ କରା ଯାଇଛି ।

ମନ୍ଦିର ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥଳ ।
‘ମୋ ଘରକୁ ... କୁହାଯିବ’ ଯିରାଇୟ 56:7.
‘ମୋ ଘରକୁ ... କରି ଦେଉଛ’ ଯିରିମିୟ 7:11.

ସେମାନେ ଡମ୍ବର ଗଛକୁ ମୂଳରୁ ଗୁଣ୍ଡି ମରି ଯାଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । 21ସେତେବେଳେ ପିତର ଡମ୍ବର ଗଛକୁ ମନେ ପକେଇଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ଦେଖ; ଗତ କାଲି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଡମ୍ବର ଗଛକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲ, ସେ ଗଛ ଆଜି ଗୁଣ୍ଡି ମରି ଯାଇଛି ।”

22ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ । 23ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି: ଯଦି କେହି ଲୋକ ଏହି ପର୍ବତକୁ କହିବ, ‘ତୁ ଉପୁଡ଼ି ସମୁଦ୍ରରେ ଯାଇ ପଡ଼ିଯା,’ ଏବଂ ଯଦି ଲୋକଟିର ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ନ ଥାଇ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ, ସେ ଯାହା କହିଛି ତାହା ଘଟିବ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତା’ପାଇଁ ତାହା କରି ଦେବେ । 24ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲବେଳେ ଯାହା ମାଗୁଛ, ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ମିଳିଯାଇଛି ତେବେ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ତୁମ୍ଭେ ପାଇବ । 25ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଠିଆ ହୋଇଥିବ, ସେତେବେଳେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାର ଉପରେ କୌଣସି କାରଣରୁ ରାଗିଛ, ତେବେ ସେହି ଲୋକକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଅ । ତା’ହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମ-ପିତା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ।” 26*

ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ

(ମାଥିଉ 21:23-27; ଲୁକ 20:1-8)

27ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁଣି ଯିରୁଶାଳମକୁ ଗଲେ । ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ବୁଲୁଥିଲେ । ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । 28ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମକୁ କୁହ, କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ତୁମ୍ଭେ ଏସବୁ କାମ କରୁଛ? ଏ ସବୁ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ଅଧିକାର ଦେଲା?”

29ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି । ମୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ଯେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ମୁଁ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । 30ମୋତେ କୁହ, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଥିଲା ନା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ? ମୋର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଅ ।”

31ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କଲେ । ସେମାନେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କହିବା ଯେ, ‘ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଥିଲା’, ତେବେ ଯୀଶୁ କହିବେ, ‘ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କଲ ନାହିଁ?’ 32କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ କହିବା, ‘ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଆସିଥିଲା ତେବେ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭ ଉପରେ ରାଗିଯିବେ ।’” ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଡରୁଥିଲେ । କାରଣ ସବୁ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ

କରୁଥିଲେ ଯେ, ଯୋହନ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା । 33ଏଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିନାହୁଁ ।”

ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତା’ହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ ଯେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ମୁଁ ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ।”

ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ

(ମାଥିଉ 21:33-46; ଲୁକ 20:9-19)

12 ଯୀଶୁ ପୁଷ୍ପାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ସେ କହିଲେ, “ନିଜେ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଲଗାଇଲା । ତାହାର ରୁଗପତେ ପାଚେବା କରିଦେଲା । ଦ୍ରାକ୍ଷାର ସଂଗ୍ରହ* କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ ତିଆରି କଲା । ସେ ପ୍ରହରୀଗୃହଟି ମଧ୍ୟ ତିଆରି କଲା । ସେ କେତେକ କୃଷକଙ୍କୁ ସେହି ବଗିଚାକୁ ଭାଗରେ ଦେଲା, ତାପରେ ସେ ପରିଭ୍ରମଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ରୁଲିଗଲା । 2ପରେ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଡୋଳିବା ବେଳ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କର ନିଜେ ରୁକରକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜ ଭାଗ ଆଣିବା ପାଇଁ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲା । 3କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ ରୁକରଟିକୁ ଧରି ପ୍ରହରୀ କଲେ ଓ ତାକୁ କିଛି ନ ଦେଇ ଉଡ଼ିଗଲେ । 4ତା’ପରେ ସେହି ଲୋକଟି ଆଉ ନିଜେ ରୁକରକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲା । ସେମାନେ ଏହି ରୁକରର ମୁଣ୍ଡକୁ ପିଟିଲେ ଓ ତାକୁ ଅପମାନ ଦେଲେ । 5ତା’ପରେ ସେ ଆଉ ନିଜେ ରୁକରକୁ ପଠାଇଲା । କୃଷକମାନେ ଏହି ରୁକରଟିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୀନରେ ମାରିଦେଲେ । ସେ ଲୋକଟି ଆଉ ଅଧିକ ରୁକରଙ୍କୁ ପଠାଇଲା, କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ କେତେକଙ୍କୁ ପିଟିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୀନରେ ମାରିଦେଲେ ।

6“ଲୋକଟି ପାଖରେ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଆଉ ନିଜେ ମାତ୍ର ବାକି ଥିଲା । ସେ ନିଜେ ତାହାର ପୁଅ । ସେହି ଲୋକଟି ପୁଅକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁଅକୁ ପଠାଇବାକୁ ସ୍ଥିର କଲା । କାରଣ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ପୁଅ ହିଁ ଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ସେ କହିଲା, ‘କୃଷକମାନେ ମୋର ପୁଅକୁ ନିର୍ମୂଢ଼ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ।’

7“କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, ‘ଏହି ଲୋକଟି ବଗିଚା ମାଲିକର ପୁଅ । ବଗିଚାର ସେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ । ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ମାରିଦେଲେ ବଗିଚାଟି ଆମ୍ଭର ହୋଇଯିବ ।’ 8ତେଣୁ କୃଷକମାନେ ମାଲିକର ପୁଅକୁ ଧରି ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦୀନରେ ମାରିଦେଲେ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ । 9ଏବେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ମାଲିକ କ’ଣ କରିବ? ସେ ଆସି ସେହି କୃଷକମାନଙ୍କୁ ମାରି ପକାଇବ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ୟ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବ । 10ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଏହି ଗାଥା ପଢ଼ିନାହିଁ?

ପଦସଂଖ୍ୟା 26 କେତେକ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରତିରେ ପଦସଂଖ୍ୟା 26ର ପାଠ ଏହି ଭଳି ଦିଆ ଯାଇଛି । “କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କରିବନାହିଁ ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମପିତା ତୁମ୍ଭର ପାପ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରକ୍ଷାରଣ ସଂଗ୍ରହ ମୂଳ ଶବ୍ଦ ଓସୀନ-ପ୍ରେସ । ଏହା ପଥରରେ ଖୋଳା ଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ । ସେଥିରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁ ଛେଚି ତାର ରସ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ ।

“ଯେଉଁ ପଥରକୁ କାଗରମାନେ ଅଦରକାରୀ ମନେକଲେ, ସେହି ପଥର

‘କିନ୍ତୁ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ମୂଳଦୁଆ ପଥର* ହୋଇଗଲା।

11ପ୍ରଭୁ ତାହା କଲେ ଏବଂ ଏହା ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟନକ ।”
ଗୀତସଂହତା 118:22-23

12ଏହି ଯିହୁଦୀନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଗୁଣିଲେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଉପାୟ ଖୋଜି ବସିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ
(ମାଥିଉ 22:15-22; ଲୁକ 20:20-26)

13ପରେ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ କେତେକ ଫାରୁସୀ ଓ ହେରୋଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭୁଲ ଧରି ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। 14ଫାରୁସୀ ଓ ହେରୋଦୀୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଭଲ ଲୋକ। ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କେବେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ। ସବୁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସମାନ। ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ଗୃହ୍ଣିତ୍ୱା ଜୀବନର ମାର୍ଗ ବାସ୍ତବରେ ଠିକ୍ ଉପଦେଶ ଦେଉଛ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ: କାଇସରଙ୍କୁ କର ଦେବାର ଉଚିତ୍ କି ନୁହେଁ?”

15ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୁଲିବାଦି ବୁଝିଗଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଭଲ କଥା କହି କାହିଁକି ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ? ମୋ ପାଖକୁ ରୂପା ଟଙ୍କାଟିଏ ଆଣ, ମୁଁ ତାକୁ ଦେଖି।” 16ସେମାନେ ରୂପା ଟଙ୍କାଟିଏ ନେଇ ଆସିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଦ୍ରାଟି ଉପରେ କାହାର ଛବି ଅଙ୍କିତ ହେଇଛି? ତା ଉପରେ କାହାର ନାମ ଲେଖା ଯାଇଛି?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା କାଇସରଙ୍କ ଛବି ଓ କାଇସରଙ୍କ ନାମ।” 17ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା କାଇସରଙ୍କର, ତାହା କାଇସରଙ୍କୁ ଦିଅ ଓ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦିଅ।” ଏହା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ କେତେକ ସାଦୁକୀଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ
(ମାଥିଉ 22:23-33; ଲୁକ 20:27-40)

18ତା’ ପରେ କେତେକ ସାଦୁକୀ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସାଦୁକୀମାନେ ଦାବୀ କରନ୍ତି ଯେ ମଣିଷ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବ। 19ସେମାନେ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ମୋଗା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ତର ସେହି ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଉଚିତ୍। ତା’ହେଲେ ସେହି

ମୃତ ଭାଇଟି ପାଇଁ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବ। 20ପରେ ସାତ ଭାଇ ଥିଲେ। ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଭାଇ ବ୍ୟବହାର କଲା। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପିଲାପିଲି ନଥାଇ ସେ ମରିଗଲା। 21ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଇ ସେ ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ବ୍ୟବହାର କଲା। ସେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପିଲାପିଲି ନ ଥାଇ ମରିଗଲା। ତୃତୀୟ ଭାଇ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ତାହା ଘଟିଲା। 22ସାତ ଜଣ ଭାଇ ସେହି ସ୍ୱୀ ଲୋକକୁ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଓ ଶେଷରେ ମରିଗଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ହେଲେ କୌଣସି ପିଲାପିଲି ନଥିଲେ। ଶେଷରେ ସେହି ସ୍ୱୀକୃତି ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା। 23କିନ୍ତୁ ସାତ ଭାଇଯାକ ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ତେବେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ, ସେହି ସ୍ୱୀକୃତି କାହାର ପତ୍ନୀ ହେବ?”

24ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସବୁ ଗାୟା କଣ କହେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ବାସ୍ତବରେ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଥାଅ। 25ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ। ସେମାନେ କେହି କାହାରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ୱର୍ଗରୁତ୍ତଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଯିବେ। 26ପୁନରୁତ୍ଥତ୍ୱ ଲୋକଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ମୋଗାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ବୁଦ୍ଧିଗୁଣାନ୍ତର ଚିନ୍ତନାହିଁ? ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର’।* 27ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ତେବେ ପ୍ରକୃତରେ ଏ ଲୋକମାନେ ମୃତ ନୁହଁନ୍ତି। କାରଣ ସେ ମୃତମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି। ବରଂ ସେ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର। ହେ ସାଦୁକୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଡ଼ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଛ।”

କେଉଁ ଆଦେଶ ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
(ମାଥିଉ 22:34-40; ଲୁକ 10:25-28)

28ଜଣେ ଧର୍ମଗାୟା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସାଦୁକୀ ଓ ଫାରୁସୀମାନଙ୍କ ସହତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିବାର ସେ ଶୁଣିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “କେଉଁ ଆଦେଶଟି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?”

29ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦେଶଟି ଏହି ପ୍ରକାରର: ‘ହେ ଇସ୍ରାୟେଲ, ଶୁଣ। ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ। 30ସମସ୍ତ ହୃଦୟରେ, ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାରେ, ସମସ୍ତ ମନରେ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର।’* 31ଦ୍ୱିତୀୟ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦେଶଟି ହେଉଛି ଏହି ‘ପ୍ରକାରର: ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ କର, ନିଜର ପଡ଼ୋଶୀକୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କର’*। ଏହି ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ଛଡ଼ା ଆଉ ବଡ଼ ଆଦେଶ କିଛି ନାହିଁ।”

‘ମୁଁ ଅଗ୍ରାହାମ. ... ପରମେଶ୍ୱର’ ଯାତ୍ରା. 3:6.
‘ହେ ଇସ୍ରାୟେଲ, ... ପ୍ରେମ କର’ ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟବରଣ 6:4-5.
‘ତୁମ୍ଭେ ... ପ୍ରେମ କର’ ଲେବୀୟ 19:18.

32ଏହା ଶୁଣି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଏକ ଓ ତାହାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ କହିଛ। 33ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ, ସମସ୍ତ ମନ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ହେବ। ସେ ଯେପରି ନିଜକୁ ଭଲ ପାଏ, ତାକୁ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଭଲ ପାଇବାକୁ ହେବ। ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯେତେ ପଶୁ ବଳି ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦାନ ଅର୍ପଣ କରୁ, ସେହି ଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।”

34ଯୀଶୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ଲୋକଟି ବୁଝି-ବିଚାରୀ ଜ୍ଞାନୀ ଭଳି ଉତ୍ତର ଦେଇଛି। ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟଠାରୁ ଦୂରରେ ନାହିଁ।” ଏହା ପରେ ଆଉ କେହି ହେଲେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ର

(ମାଥିଉ 22:41-46; ଲୁକ 20:41-44)

35ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଉପଦେଶ ଦେଲାବେଳେ ପଚାରିଲେ, “ଧର୍ମ-ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ କିପରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର? 36ସ୍ୱୟଂ ଦାଉଦ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ କହିଥିଲେ; ‘ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଥିଲେ: ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖରେ, ମୋହର ଡାହାଣ ପଟେ ବସ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାରୀ ନେଇ ଆସିବି।’

ଗୀତସଂହତା 110:1

37ଦାଉଦ ନିଜେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ‘ପ୍ରଭୁ’ ବୋଲି କହିଥିଲେ। ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଭଳି ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ହୋଇ ପାରିବେ?” ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ମନରେ ଗୁଣ୍ଡୁଥିଲେ।

ଯୀଶୁ ବିଧିପ୍ରସ୍ତରକମାନଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କଲେ

(ମାଥିଉ 23:1-36; ଲୁକ 20:45-47)

38ଯୀଶୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଚାଲିଥିଲେ। ସେ କହିଲେ, “ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ରୁହ। ସେମାନେ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ସେମାନେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଯେ, ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ହାଟ-ବନ୍ଦାରରେ ସମ୍ମାନ ଦେଖାନ୍ତୁ। 39ସମାଜ ଗୃହରେ ସେମାନେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନରେ ବସିବାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି। ଭୋଦିରେ ସେମାନେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ପାଇବାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି। 40ସେମାନେ ବିଧିବାସନାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୀଚ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାନ୍ତି। ସେମାନେ ବିଧିବାସନାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅପହରଣ କରି ନିଅନ୍ତି। ଭଲ ଦେଖେଇ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଲମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର କଠିନ ଗାସ୍ତି ଦେବେ।”

ଏକ ବିଧିବାର ପ୍ରକୃତ ଦାନ

(ଲୁକ 21:1-4)

41ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରର ଦାନ ବାକ୍ସ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ।

ଲୋକମାନେ କିଭଳି ଭାବରେ ଦାନ-ବାକ୍ସରେ ଟଙ୍କା ଭର୍ତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ବହୁତ ଧନୀ ଲୋକ ଦାନ-ବାକ୍ସରେ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ପକାଉଥିଲେ। 42ପରେ ଗରୀବ ବିଧିବାଚିତ୍ର ସେଠାକୁ ଆସିଲା ଓ ସେଥିରେ ସେ ମାତ୍ର ଦୁଇଟି ତମ୍ବା-ମୁଦ୍ରା ପକେଇଲା। ଏହି ମୁଦ୍ରା ଦୁଇଟିର ମୂଲ୍ୟ ପଇସାଟିଏ ସାଙ୍ଗରେ ବି ସମାନ ନୁହେଁ।

43ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏହି ସମସ୍ତ ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଦେଇଥିବା ଦାନଠାରୁ ଏହି ଗରିବ ବିଧିବାଚିତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ବହୁତ ଅଧିକ ଦେଇଛି। 44କାରଣ ଧନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଚୁର ଅଛି। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଦରକାର ନଥିବା ବଳକା ଅର୍ଥରୁ ହିଁ ଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଧିବାଚିତ୍ର ବହୁତ ଗରିବ। ଏହି ଗରିବଟି ନିକଟରେ ଯାହା ଥିଲା; ସେ ସବୁତକ ଦାନ-ସମ୍ବୃତ୍ତି ଦେଇ ଦେଇଛି। ତାର ଚଳିବା ପାଇଁ ସେତିକି ମାତ୍ର ସମ୍ମଳ ଥିଲା।”

ମନ୍ଦିର-ଧ୍ୱସ ସମ୍ପର୍କରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ

(ମାଥିଉ 24:1-44; ଲୁକ 21:5-33)

13 ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଗୁରୁ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଏ ମନ୍ଦିରର ସ୍ତମ୍ଭର ଭବନ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ତାର ବିଗଳ ପଥର ଗୁଡ଼ିକ କେତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି।”

2ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବିଗଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଛ? ଏହି ସମସ୍ତ ଭବନ ଧ୍ୱସ ପାଇଯିବ। ସବୁତକ ପଥର ଭୂମି ଉପରେ ଓକାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିବ। ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପଥର ଅନ୍ୟ ପଥର ଉପରେ ରହି ପାରିବନାହିଁ।”

3ପରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ସାମନାରେ ଥିବା ଜୀତ ପର୍ବତ* ଉପରେ ବସିଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ସହିତ ପିତର, ଯାକୁବ, ଯୋହନ ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ପଚାରିଲେ, 4“ଏ ସବୁ କେବେ ଘଟିବ, ଆମ୍ଭକୁ କୁହ? ଏ ସବୁ ଘଟିବା ସମୟ ହୋଇଗଲା ବୋଲି, କଣକଣ ଚହ୍ନ ମାନ ଦେଖା ଯିବ?”

5ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। “ସାବଧାନ। ତୁମ୍ଭକୁ କେହି ଯେପରି ପ୍ରତାରଣା କରି ନ ପାରେ। 6ଅନେକ ଲୋକ ଆସିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିବେ। ସେମାନେ ଦାବି କରିବେ, ‘ମୁଁ ସେହି’। ସେମାନେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବେ। 7ତୁମ୍ଭେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିବା ବିଷୟରେ ଉଡ଼ା ଖବର ଶୁଣି ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଯିବନାହିଁ। ଅନ୍ଧମକାଳ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ ଘଟଣା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ। 8ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତି ବିରୋଧରେ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇ କରିବ। ବହୁତ ସ୍ଥାନରେ ଭୃମିକମ୍ପ ହେବ। ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ମିଳିବନାହିଁ। ଏହା ସବୁ କୌଣସି ନୂତନ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ପୂର୍ବର ପ୍ରସବ ବେଦନା ଭଳି। 9ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତର୍କ ରହ। ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ବିଚାରାଳୟରେ ସମର୍ପି

ଜୀତ ପର୍ବତ ଯୀଶୁଖାଲମର ପୂର୍ବରେ ଥିବା ଏକ ପର୍ବତ, ଯେଉଁଠାରୁ ମନ୍ଦିର ଚାଳି ଦେଖି ହେବ।

ଦେବେ । ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମାଜ ଗୃହ ଗୁଡ଼ିକରେ ପିଟିବେ । ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗାସକ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ । ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବ । **10** କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କଠାରେ ସୁସମାଗୁର * ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାହେବ । **11** ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କରବେ । ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବରୁର ପାଇଁ ଯଦି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ଭୃତ୍ୟେ ସେଠାରେ କ'ଣ କହବ, ସେ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଆଗରୁ କେବେହେଲେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ସେ ସମୟରେ ଭୃତ୍ୟକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କିଛି କହବା ପାଇଁ ଦେବେ, ଭୃତ୍ୟେ ତାହା କହବ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ଭୃତ୍ୟେ କଥା କହବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପବିତ୍ରଆତ୍ମା କଥା କହବେ ।

12 “ଭାଇ, ଭାଇକୁ ମରଣ ମୁହଁକୁ ଠେଲି ଦେବ । ବାପା ତା’ ସନ୍ତାନକୁ ମରବା ପାଇଁ ଦେଇ ଦେବ । ପିଲାମାନେ ବାପାମାଆଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦେବେ । **13** ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ସମସ୍ତେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଦୃଢ଼ ହୋଇ ରହିବ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

14 “ଭୃତ୍ୟମାନେ, ‘ଧ୍ୟୁସ ଘଟାଉଥିବା ଭୟଙ୍କର ବସ୍ତୁକୁ’ * ଯେଉଁଠାରେ ନ ରହିବା ଉଚିତ୍, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବାର ଦେଖିବ ।” ଯେଉଁମାନେ ଏହା ପଢ଼ିବେ, ସେମାନେ ବୁଝିନେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ? “ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ପଲେଇବା ଉଚିତ୍ । **15** ଯେଉଁ ଲୋକ ଘରର ଛାତ ଉପରେ ଥିବ, ସେ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ କିଛି ହେଲେ ପାଇବାକୁ ତଳକୁ ନ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । **16** ଯଦିକେହି ବାହାରେ ପଡ଼ିଆରେ ଥାଏ, ସେ ନିଜ ଗୁଦର ଆଣିବା ପାଇଁ ଘରକୁ ଫେରି ନ ଯାଉ ।

17 ସେହି ସମୟ ଗଭୀରତା ମହଳା ଓ କୋଳରେ ଛୋଟ ପିଲାଥିବା ମହଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୋଟନାୟ ହେବ । **18** ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେପରି ଏ ସବୁ ଶୀତ ଦିନରେ ନ ହୁଏ । **19** କାରଣ ସେହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ବପଦରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ । ସେତେବେଳେ ଏତେ ବଡ଼ ବପଦ ମାଡ଼ ଆସିବ ଯେ ସେଭଳି ବଡ଼ ବପଦ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କାଳରୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ଆସି ନାହିଁ କି ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ । **20** ସେହି ଭୟଙ୍କର ସମୟକୁ କମେଇ ଦେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ସେହି ସମୟ କମେଇ ଦିଆ ନ ଯିବ, ତେବେ କେହି ବସି ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି, କେବଳ

ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ସମୟ କମେଇ ଦେବେ । **21** ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ କେତେକ ଲୋକ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହି ପାରନ୍ତି ଯେ, ‘ଦେଖ ଏଠାରେ ଯୀଶୁ ଅଛନ୍ତି’ କିମ୍ବା ‘ଦେଖ ସେଠାରେ ସେ ଅଛନ୍ତି’ । ଭୃତ୍ୟେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଶ୍ଵାସ କରିବ ନାହିଁ । **22** ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଦେଖାଦେବେ । ସେମାନେ ଅଦ୍ଭୁତ କାମ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରବେ । ସମ୍ଭବ ହେଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ବାଛିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରତାରଣା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । **23** ତେଣୁ ସାବଧାନ ରହିବ । ଏ ସବୁ ଘଟିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚେତେଇ ଦେଉଛି ।

24 “ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହି ବଡ଼ ବପଦର ସମୟ ଗୁଲି ଗଲାପରେ ‘ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧକାରମୟ ହୋଇଯିବ, ଚନ୍ଦ୍ର ତାର ଆଲୋକ ଦେବନାହିଁ ।

25 ଆକାଶରୁ ତାରାମାନେ ଖସି ପଡ଼ିବେ, ଆକାଶରେ ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳର ମହାଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦୋହଲି ଯିବେ ।”

ଯିଶାଇୟ 13:10; 34:4

26 “ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାଶକ୍ତି ଓ ମହମା ସହତ ମେଘମାଳା ମଧ୍ୟରେ ଆସିବାର ଦେଖିବେ । **27** ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୃଥିବୀର ଗୁରୁ ଆଡ଼କୁ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ-ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ଆଣି ଏକାଠି କରାଇବେ ।

28 “ଡିମ୍ବିରି ଗଛ ଆମ୍ବୁ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ଯେତେବେଳେ ଡିମ୍ବିରି ଗଛର ଡାଳ ଗୁଡ଼ିକ ଶାଗୁଆ ଓ ନରମ ପଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ନୂଆ ପତ୍ର କର୍ପିଳିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ସେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଜାଣି ପାର ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମରତ୍ନ ପାଖେଇ ଗଲଣି । **29** ମୁଁ ଭୃତ୍ୟକୁ ଯାହା କହଲି, ଠିକ୍ ତାହା ଏହିପରି ଘଟିବ । ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସବୁ ଘଟିବାର ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ବୁଝି ଯେ ‘ସେହି ସମୟ’ * ନିକଟରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲଣି । **30** ମୁଁ ଭୃତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଏହି ପିଢ଼ୀର ଲୋକେ ବସିଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବ । **31** ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ, କିନ୍ତୁ ମୋ କହିଥିବା ବାକ୍ୟ କେବେହେଲେ ନଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ । **32** ସେହି ଦିନ ବା ସେହି ସମୟ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କାହାରିକୁ କିଛି ଜଣାନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ବା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କେହି କିଛି ଜାଣନ୍ତିନାହିଁ । କେବଳ ଏକଥା ପରମପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି । **33** ସାବଧାନ; ସଦାବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ । କାରଣ ସେ ସମୟ କେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିବ, ତାହା ଭୃତ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହିଁ । **34** ଏହା ଏହିଭଳି ଘଟଣା, ଯେପରି ଦଣେ ବ୍ୟକ୍ତ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କଲାବେଳେ ଗୁକରମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ଘରର ଦାୟିତ୍ଵ ଛାଡ଼ି ଦେଇଯାଏ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁକରକୁ ତାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାମ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ

ସୁସମାଗୁର ସୁସମାଗୁର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି, ପରମେଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା । ତାହା ଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମିଳିବ ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ରହିବେ । ଯେଉଁଲୋକ ଏହି ମୃତ୍ୟୁକୁ ସ୍ଵୀକାର କରେ, ପରମେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି ।

‘ଧ୍ୟୁସ ... ବସ୍ତୁକୁ’ ଦାନୀଏଲ 9:27; 12:11.

‘ସେହି ସମୟ’ ଏଠାରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ସମୟ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମହତ୍ଵପୁର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ଘଟିବ । ‘ଲୁକ ରଚିତ ସୁସମାଗୁର’ (21:31) ରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ ଯେ ତାହାହିଁ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଆସିବା ସମୟ ।

ଦ୍ୱାର-ପାଳକକୁ ସଦାବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ । 35 ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରୁହ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ନାଣ ନାହିଁ, ଘରର ମାଲିକ କେତେବେଳେ ଯେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯିବେ । ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ, ଅଧରାତିରେ, ପାହାନ୍ତିଆରେ ବା ସକାଳେ, କୌଣସି ସମୟରେ ସେ ଆସି ପାରନ୍ତି । 36 ସେ ଖୁବ୍ ଗୀଘ୍ର ମଧ୍ୟ ଆସି ଯାଇ ପାରନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କଦାପି ଗୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ପାରିବେନାହିଁ । 37 ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହୁଛି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ଏକା କଥା କହୁଛି ଯେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରଦେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀ ନେତାଙ୍କ ଯୋଜନା

(ମାଥିଉ 26:1-5; ଲୁକ 22:1-2; ଯୋହନ 11:45-53)

14 ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ଓ ଖମ୍ବାର ଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀପର୍ବ ଆଉ ତୁଇ ଦିନ ବାକ ଥିଲା । ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୌଶଳରେ ବନ୍ଦୀ କରି ତା’ପରେ ମାରି ଦେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ଖୋଜୁ ଥିଲେ । 2 ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କିନ୍ତୁ ପର୍ବ ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ପାରିବା ନାହିଁ । ତା’ କଲେ ଲୋକମାନେ ରାଗିଯାଇ ଦଙ୍ଗା ହାଜୀମା କରି ପାରନ୍ତି ।”

ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ

(ମାଥିଉ 26:6-13; ଯୋହନ 12:1-8)

3 ଯୀଶୁ ବେଥନିଆରେ ଲୁଷ୍ଠ ରୋଗୀ ଶିମୋନଙ୍କ ଘରେ ଖାଇବାକୁ ବସିଥିବା ସମୟରେ ନିଶେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ସେ ଗୋଟିଏ ଧଳା, ଚକ୍କଣ ସୂଚକ ସିଲଖଡ଼ି ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଅତର ଭର୍ତ୍ତିକରି ଆଣିଥିଲା । ସେ ଅତର ଖାଣ୍ଟି ନିଶାମଂସରୁ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ପାତ୍ରଟି ଖୋଲିଦେଇ ସବୁତକ ଅତର ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଢାଳିଦେଲା ।

4 ଏହା ଦେଖି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଖୁବ୍ ବିରକ୍ତ ହେଲେ ଓ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଅତରକୁ ଏଭଳି କାହିଁକି ନଷ୍ଟ କରାଗଲା? 5 ଏହି ଅତରତକ ନିଶକର ସାରା ବର୍ଷର ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ଏହା ବିକା ଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ତହିଁର ଅର୍ଥ ଗରୀବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଣ୍ଟା ଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିକୁ ଦୂରଭାବରେ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 6 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ହଇଜଣ କରି ନାହିଁ । ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ସେ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ଭଲ କାମ କରିଛି । 7 କାରଣ ଗରିବମାନେ ତ ସବୁବେଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ରହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ରୁହିବ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସଦାବେଳେ ପାଲବ ନାହିଁ ।” 8 ଏ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିର ମୋ ପାଇଁ ଯାହା କରି ପାରିବାର ଶକ୍ତି ଥିଲା, ସେ ସେତକ କରିଛି । ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ମୋ ଦେହକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ମୋ ଦେହରେ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଅତର ଢାଳିଛି । 9 ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ସାରା ସଂସାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରଗୁର କରାଯିବ । ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରଗୁରତ ହେବ, ସେହି-ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କୁହାଯିବ । ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ମନେ ପକେଇବେ ।”

ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗତୁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ

(ମାଥିଉ 26:14-16; ଲୁକ 22:3-6)

10 ତା ପରେ ବାରଦଣ ଯାକ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶେ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରମୁଖ-ଯାଜକମାନଙ୍କ ସହତ କଥା ବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଗଲା । ଏହି ପ୍ରେରିତର ନାମ ଥିଲା ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦୀ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁଥିଲା । 11 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଯିହୁଦୀର ଏ କଥାରେ ବହୁତ ଖୁସୀ ହେଲେ । ଏହି କାମ କରି ଦେଲେ ସେମାନେ ଯିହୁଦୀକୁ ଟଙ୍କା ଦେବେ ବୋଲି କଥା ଦେଲେ । ତେଣୁ ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲା ।

ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଭୋଦି

(ମାଥିଉ 26:17-25; ଲୁକ 22:7-14; 21-23;

ଯୋହନ 13:21-30)

12 ଖମ୍ବାର ଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀ-ପର୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ‘ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ମେଣ୍ଟାଛୁଆଟି’* କୁ ବଳି ଦିଅନ୍ତି । ସେହି ଦିନ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ପଚାରିଲେ, “ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଭୋଦିରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ କେଉଁଠାକୁ ଯିବୁ ବୋଲି ଆପଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି?”

13 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ନିଜର ଦୁଇନିଶି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନଗରକୁ ପଠାଇଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନଗରକୁ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଲୋକକୁ ପାଣି ମାଟିଆଟିଏ ନେଇଯାଉଥିବାର ଦେଖିବ । ସେହିଲୋକ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିବ । ତୁମ୍ଭେ ତା’ର ପଛେ ପଛେ ଯିବ । 14 ସେହି ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ସେହି ଘରମାଲିକକୁ କହିବ ଯେ, ‘ଗୁରୁ କହି ପଠେଇଛନ୍ତି ମୁଁ ମୋ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଭୋଦି ଯେଉଁ ବଖରୁଟିରେ ପାଳନ କରିବ, ସେହି ବଖରୁଟି ଦେଖାଅ? ତାହାଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ଗୁରୁ ଏହା ନାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ।’ 15 ଘର ମାଲିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପର ମହଲରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ଗୋଟିଏ ବଡ଼ କୋଠରୀ ଦେଖାଇବେ । ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।” 16 ତା’ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାରୁ ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସବୁ କଥା ସେହିପରି ଘଟିଲା । ସେଠାରେ ସେମାନେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

17 ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଯୀଶୁ ବାରଦଣ ଯାକ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ସେଠାରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । 18 ସେମାନେ

*‘ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ମେଣ୍ଟାଛୁଆ’ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପରମ୍ପରାରେ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଟା ଛୁଆକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ । ଯାତ୍ରା. 12:3-9.

ଖାଉଥିବା ବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଖାଉଥିବା ଭୃତ୍ୟ ଭିତରୁ ନିଜେ ମୋ’ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବ।”

19 ଏହା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବହୁତ ମନ ଦୁଃଖ କଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ସେହି ଲୋକ ନୁହେଁ।”

20 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେହି ଲୋକ ଭୃତ୍ୟ ବାରନାଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ, ଯେକି ମୋ’ ସହତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବ। ସେ ମୋ’ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ଗିନାରେ ଗୋଟି ବୁଡ଼ାଉଛି। 21 ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଯାଇ ମରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏହା ଘଟିବ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି। କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁଲୋକ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବ, ସେହି ଲୋକ ଯଦି ନିଜ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା।”

ପ୍ରଭୁଭୋବ

(ମାଥିଉ 26:26-30; ଲୁକ 22:15-20;

1 କରିନ୍ଥୀୟ 11:23-25)

22 ସେମାନେ ଖାଇବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ କିଛି ରୋଟି ନେଲେ। ସେ ରୋଟି ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ। ରୋଟି ଛଣେଇ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହି ରୋଟି ନିଆଁ ଏହା ମୋର ଦେହ।”

23 ତା’ପରେ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାତ୍ରଟି ନେଲେ। ତାହା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ। ତା’ପରେ ତାହା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ସେହି ପାତ୍ରରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇଲେ।

24 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏହା ମୋର ରକ୍ତ। ମୋର ରକ୍ତ ଏକ ନୂଆ ନିୟମ ଆରମ୍ଭ କରେ। ଏହି ନିୟମଟି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ଏହି ରକ୍ତ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି। 25 ମୁଁ ଭୃତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ ନ କରିଛି, ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇବି ନାହିଁ।”

26 ସବୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମିଳି ଗୋଟିଏ ଗୀତ ବୋଲିଲେ ଓ ତା’ପରେ ଜୀବିତ ଉପରକୁ ଚାଲିଗଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବେ

(ମାଥିଉ 26:31-35; ଲୁକ 22:31-34; ଯୋହନ 13:36-38)

27 ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୃତ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହରେଇ ବସିବ। ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି:

‘ମୁଁ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ମାରିଦେବି, ତହିଁରେ ମେଣ୍ଟାମାନେ ଏଣେତେଣେ ପଲେଇଯିବେ’।
ଦିଶନ୍ତୀୟ 13:7

28 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବି। ତା’ପରେ ମୁଁ ଗାଳିଲୀକୁ ଯିବି। ଭୃତ୍ୟମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସେଠାରେ ଥିବି।”

29 ପିତର କହିଲେ, “ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହରେଇ ପାରନ୍ତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ କଦାପି ହରେଇବି ନାହିଁ।”

30 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଭୃତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଆଜି ରାତିରେ କୁକୁଡ଼ା ଦିତୀୟ ଥର ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ଭୃତ୍ୟ ମୋତେ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ ବୋଲି ତିନିଥର କହିବି।”

31 ଏ କଥା ଶୁଣି ପିତର ଆହୁରି ଦୋର ଦେଇ କହିଲେ, “ମୋତେ ଭୃତ୍ୟ ସହତ ମରିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଭୃତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିନାହିଁ ବୋଲି କଦାପି କହିବି ନାହିଁ।” ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମଧ୍ୟ ସେହି ଏକା କଥା କହିଲେ।

ଯୀଶୁ ଏକାକୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି

(ମାଥିଉ 26:36-46; ଲୁକ 22:39-46)

32 ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗେଥ୍ସେମାନୀ ନାମକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ। ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏଠାରେ ବସ।”

33 ସେ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଆସିବାକୁ କହିଲେ। ତା’ ପରେ ଯୀଶୁ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଚଳିତ ଓ ଦୁଃଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ, 34 ଯୀଶୁ, ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଛି। ମୁଁ ପ୍ରାଣ ବାହାର ଯିବା ବେଳ ଭଳି ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଛି। ଏଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରୁହ ଓ ଜାଗ୍ରତ ମଧ୍ୟ ରୁହ।”

35 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରକୁ ଚାଲି କିରି ଗଲେ। ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯେ ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ଏ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମୋ ପାଖରୁ ଦୂର୍ଘ୍ଟିଯାଉ।” 36 ସେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମା;* ହେ ପରମ ପିତା ଭୃତ୍ୟ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ସମ୍ଭବ। ମୋ ଠାରୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଏହି ଗିନାଟି* କୁ ଦୂରେଇ ଦିଅ। ତଥାପି ଯାହା ଭୃତ୍ୟର ଇଚ୍ଛା, ତାହା କର; କିନ୍ତୁ ମୋ ଇଚ୍ଛାରେ କିଛି ନୁହେଁ।”

37 ତା’ ପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଇ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗିମୋନ, ଭୃତ୍ୟ ଗୋଇ ପଡ଼ିଲେ? ଭୃତ୍ୟ ଘଣ୍ଟାଏ ପାଇଁ ଚେଇଁ ରହି ପାରିଲନାହିଁ? 38 ଜାଗି ରୁହ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେପରି ପରୀକ୍ଷାରେ ନ ପଡ଼ି। ଯାହା ଠିକ୍, ଭୃତ୍ୟର ଆତ୍ମା ତାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, କିନ୍ତୁ ଭୃତ୍ୟ ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ।”

39 ପୁଣି ଯୀଶୁ ଫେରିଗଲେ ଓ ସେହିଭଳି କହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। 40 ତା’ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁଣି ଫେରି ଆସିଲେ ଓ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପୁଣି ଗୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ନିଦରେ ମାଡ଼ି ପଡ଼ୁଥିଲା।

‘ଆତ୍ମା’ ଏହା ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବୋଧନ ଶବ୍ଦ।
‘ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଗିନା’ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବେ, ଏଠାରେ ସେ ତାହାର ବିଷୟରେ ସଙ୍କେତ ଦେଉଛନ୍ତି। ଏହା ବହୁତ କଠୋର। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ସ୍ୱାଦ-ସୁଖ ପୁର ଭର୍ତ୍ତି ଗିନାଏ ପାନୀୟ ପିଇବା ଭଳି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅତି କଠିନ।

ଶିଷ୍ୟମାନେ ନାଣି ପାରୁ ନଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ।

41ଯୀଶୁ ଭୃତୀୟଥର ପ୍ରାର୍ଥନା ସାରିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁଣି ଫେରି ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଶୋଇ ବସ୍ତ୍ରାମ ନେଉଛନ୍ତି? ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ହେଲଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପାପୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରେଇ ଦିଆଯିବାର ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଗଲା । 42ଠିଆ ହୁଅ । ଆନ୍ତେମାନେ ଏଥର ଯିବା । ଦେଖ, ମୋତେ ବଶ୍ମାସ୍ତ୍ରାଦିକତା କରି ଧରେଇ ଦେବା ଲୋକ ଏବେ ଆସୁଛନ୍ତି ।”

ଯୀଶୁ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ

(ମାଥିଉ 26:47-56; ଲୁକ 22:47-53; ଯୋହନ 18:3-12)

43ଯୀଶୁ ଏହି କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ଆସି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ସେ ବାରଦଣ୍ଡ ପ୍ରେରତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଶେ ଥିଲା । ତା ସାଙ୍ଗରେ ଅନେକ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ପଠାଇଥିଲେ । ଯିହୁଦୀ ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ ହାତରେ ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ଧରିଥିଲେ ।

44ବଶ୍ମାସ୍ତ୍ରାଦିକ ଯିହୁଦୀ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚଢ଼େଇ ଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲା । ସେ କହିଥିଲା: “ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ମୁଁ ରୁମ୍ମନ ଦେବି, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଯୀଶୁ । ଭୃତ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବ ଓ ସାବଧାନରେ ଦୂରକୁ ନେଇଯିବ ।” 45ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା, “ଗୁରୁ!” ତା’ପରେ ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୁମ୍ମନ କଲା । 46ଏହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରି ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ । 47ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ନଶେ ଶିଷ୍ୟ ତାର ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ଆଣି ମହା ଯାଦକଙ୍କର ନଶେ ଗୁକର ଉପରେ ଆଘାତ କଲା । ସେହି ଗୁକରର କାନ କଟିଗଲା ।

48ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କ’ଣ ନଶେ ଅପରାଧୀ ଯେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ନେଇ ମୋତେ ଧରି ନେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି? 49ପ୍ରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସମୟରେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରେ ଯାହା ଲେଖା ଯାଇଛି ତାହା ଯେପରି ସତ୍ୟ ହୁଏ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଏଭଳି ଘଟଣା ହୁଏ ।” 50ତା’ ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପଳାଇଲେ ।

51ନଶେ ଯୁବକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା । ସେ କେବଳ ଖଣ୍ଡିଏ ସରୁ ରେଶମ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥିଲା । ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୁବକକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । 52ସେ ଲୁଗାକୁ ଖସାଇ ଦେଲା ଓ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା ।

ଯିହୁଦୀ ନେତାଙ୍କ ଆଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବରଣ

(ମାଥିଉ 26:57-68; ଲୁକ 22:54-55; 63-71; ଯୋହନ 18:13-14; 19-24)

53ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହା-ଯାଦକଙ୍କ ପାଖକୁ

ନେଇଗଲେ । ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନ-ଯାଦକ, ପ୍ରାଚୀନ ନେତାଗଣ, ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । 54ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହି ତାହାଙ୍କ ପଛ ପଛ ଆସି ମହା ଯାଦକଙ୍କ ଅଗଣା ଭିତରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ସେ ସେଠାରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ସହତ ବସି ଯାଇ ନିଆଁରେ ସେକ ହେଲେ ।

55ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦୀ ମହାସଭା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୁତ୍ୟୁ-ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ବରୁଣରେ କୌଣସି ଦୋଷର ପ୍ରମାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୁତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେବା ଭଳି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପାଇଲେନାହିଁ । 56ଅନେକ ଲୋକ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କ ବରୁଣରେ ମିଛ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲଗା-ଅଲଗା କଥା କହିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଭିତରୁ ନଶେ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ସହତ ସମ୍ମତ ନ ଥିଲା ।

57ତା’ପରେ କେତେକ ଲୋକ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବରୁଣରେ ମିଛ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, 58“ଆନ୍ତେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବାର ଶୁଣିଛୁ, ‘ମଣିଷ ତିଆରି ଏ ମନ୍ଦିରକୁ ମୁଁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବି ଓ ପୁଣି ତିନି ଦିନ ଭିତରେ ଆଉ ଗୋଟାଏ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ଦେବି, ଯାହା କି ମଣିଷ ହାତରେ ତିଆରି ହୋଇ ନ ଥିବ ।” 59ତଥାପି ଏ ଲୋକମାନେ ଯାହା ସବୁ କହିଲେ, ତା ମଧ୍ୟରେ କାହାର କଥା କାହାର ସାଙ୍ଗରେ ମେଳ ଖାଉ ନଥିଲା ।

60ତା’ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମହାଯାଦକ ଠିଆ ହେଲେ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବରୁଣରେ ଅନେକ କଥା କହିଲେ । ତୁମ୍ଭ ବରୁଣରେ ଯେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଅଭିଯୋଗ ଅଣାଗଲା, ସେ ବକ୍ଷୟରେ ତୁମ୍ଭର କିଛି କହିବାର ଅଛି କି? ଏ ଲୋକମାନେ କ’ଣ ସତ୍ୟ କଥା କହୁଛନ୍ତି?” 61କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ରୁପ୍ ରହିଲେ । ସେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେନାହିଁ ।

ମହା ଯାଦକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ: “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ମହାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ?”

62ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ବସିଥିବାର ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ମେଘମାଳା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିବ ।”

63ମହାଯାଦକ ଏକଥା ଶୁଣି ଖୁବ୍ ଗୁମ୍ଫା ଗଲେ । ସେ ଗୁମ୍ଫାରେ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଚରି ପକାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆତ୍ମର ଆଉ ସାକ୍ଷୀର କ’ଣ ଦରକାର? 64ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବରୁଣରେ ଯାହା ସବୁ କହିଗଲେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିଲେ । ଏବେ ଭୃତ୍ୟମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି?”

ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମୁତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆ ଯିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି କହିଲେ । 65ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରକୁ ଛେପ ପକାଇଲେ । କେତେକ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁହଁ ଘୋଡ଼େଇ ଦେଇ ବଧା ମାଗିଲେ, ଓ ଆଉ କେତେକ ଥକା କରି କହିଲେ “ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ ଦେଖେଇ ଦିଅ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ନଶେ ଭବିଷ୍ୟତ-ବକ୍ତା ।” ତା’ପରେ ପ୍ରହରୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇ ପିଟିଲେ ।

ପିତର ଯାଗୁଙ୍କୁ ନାଶିଥିବା କଥା ଅର୍ଥାକାର କଲେ

(ମାଥିଉ 26:69-75; ଲୁକ 22:56-62;

ଯୋହନ 18:15-18; 25-27)

66 ସେହି ସମୟରେ ପିତର ମଧ୍ୟ ଅଗଣା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ । ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ମହାଯାଜକଙ୍କର ନଣେ ରୁକଗଣୀ ଆସିଲା । 67 ସେ ପିତରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପାଖରେ ସେକ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲା । ସେ ପିତରକୁ ଭଲ କରି ରୁହିଁଲା ।

ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାର କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନାଜଗିତର ଯାଗୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲା ।”

68 ପିତର କିନ୍ତୁ କହିଲେ ଯେ, ସେ କେବେହେଲେ ଯାଗୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହା ବନ୍ଧୁରେ କହୁଛ, ସେ ସବୁ ମୁଁ ନାଶି ପାରୁନି କି ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ।” ତା’ପରେ ପିତର ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଅଗଣାର ପ୍ରଦେଶ-ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ ।*

69 ସେ ରୁକଗଣୀଟି ପୁଣି ପିତରଙ୍କୁ ଦେଖି ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, “ଏ ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଣେ ।” 70 ପୁଣି ଥରେ ପିତର କହିଲେ ଯେ, ଏ କଥା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଣେ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଗାଲିଲୀରୁ ଆସିଛ ।”

71 ତା’ପରେ ପିତର ଅଭିଶପ୍ତ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ଦୁଇ ଭାବରେ କହିଲେ, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ କରି କହୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକ ବନ୍ଧୁରେ କହୁଛ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଆଦୌ ନାଶି ନାହିଁ ।”

72 ପିତର ଏକଥା କହିବା ପରେ ପରେ କୁକୁଡ଼ାଟିଏ ଦିଡ଼ାୟ ଥର ଡ଼ାକିଲା । ଯାଗୁଙ୍କର ସେହି ସବୁ କଥା ଏବେ ପିତରଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଲା: “କୁକୁଡ଼ା ତୁଡ଼ାୟ ଥର ଡ଼ାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନାଶିନାହିଁ ବୋଲି ଡିନିଅର କହି ସାରିଥିବ ।” ତା’ପରେ ପିତର ଭୀଷଣ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଗାସନକର୍ତ୍ତା ପୀଲାତ ଯାଗୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ

(ମାଥିଉ 27:1-2; 11-14; ଲୁକ 23:1-5;

ଯୋହନ 18:28-38)

15 ସକାଳ ହେବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ପ୍ରାଚୀନ, ଯିହୁଦୀ ନେତାଗଣ ଓ ଧର୍ମଗାର୍ତ୍ତୀ ତଥା ସମଗ୍ର ଯିହୁଦୀ ମହାସଭା ଯାଗୁଙ୍କ ପ୍ରତି କ’ଣ ବିଚାର କରାଯିବ, ତାହା ସ୍ଥିର କଲେ । ସେମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଗାସନ-କର୍ତ୍ତା ପୀଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେଲେ ।

2 ପୀଲାତ ଯାଗୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା?”

ଯାଗୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ ତାହା ସତ୍ୟ ।”

3 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଅନେକ ବନ୍ଧୁରେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କଲେ । 4 ପୀଲାତ ପୁଣି ଯାଗୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର କ’ଣ କିଛି କହିବାର ନାହିଁ? ଦେଖ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନେକ ବନ୍ଧୁରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ।”

5 ତଥାପି ଯାଗୁ କିଛି ହେଲେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ପୀଲାତ ଏଥିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

ପୀଲାତ ଯାଗୁଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ

(ମାଥିଉ 27:15-31; ଲୁକ 23:13-25;

ଯୋହନ 18:39-19:16)

6 ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରମ୍ପରାକ୍ରମେ ନିସ୍ତାର-ପର୍ବ ସମୟରେ ଗାସନ-କର୍ତ୍ତା ନଣେ ବନ୍ଦୀକୁ ବନ୍ଦୀଗାଳାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ରୁହିଁନ୍ତି, କେବଳ ସେହି ବନ୍ଦୀକୁ ଗାସନକର୍ତ୍ତା ମୁକ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି । 7 ସେହି ସମୟରେ ବନ୍ଦୀଗାଳାରେ ବାରବବା ନାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ବଦ୍ରେହୀମାନଙ୍କ ସହଚ ବନ୍ଦୀ ଥିଲା । ଏହି ବଦ୍ରେହୀମାନେ ଗୋଟିଏ ବଦ୍ରେହ ସମୟରେ ନରହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । 8 ଲୋକମାନେ ପୀଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସବୁଥର ଭଲି ଏଥର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ନଣେ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

9 ପୀଲାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ରୁହିଁଛ ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ?” 10 ପୀଲାତ ଏକଥା କହିବାର କାରଣ ହେଲା, ସେ ନାଶିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନେ ଇର୍ଷାନିତ ହୋଇ ଯାଗୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । 11 କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପୀଲାତଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ବାରବବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଗୁଙ୍କୁ ନୁହେଁ ।

12 ପୀଲାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହୁରିଥରେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ବୋଲି କହୁଛ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କ’ଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୁହିଁଛ?”

13 ଲୋକମାନେ ପାଟି କରି କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଅ ।”

14 ପୀଲାତ ପଚାରିଲେ, “କାହିଁକି? ସେ ଏଭଳି କ’ଣ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି?”

କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ଦୋରରେ ଚଢ଼ାଉ କରି କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଅ ।”

15 ପୀଲାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁସୀ କରିବାକୁ ରୁହିଁଲେ, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାରବବାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେଲେ ଏବଂ ଯାଗୁଙ୍କୁ କୋରଡ଼ାରେ ପିଟିବା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଯାଗୁଙ୍କୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଇ, ମାରିଦେବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦେଲେ ।

16 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଗାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ଡ଼ାକିଲେ । 17 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ସେମାନେ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ତିଆରି କରି ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ । 18 ତା ପରେ ସେମାନେ

ପଦସଂଖ୍ୟା 68 କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପ୍ରକ୍ତିରେ ଏହା ଅଛି (ସେତକିବେଳେ କୁକୁଡ଼ାଟିଏ ଡ଼ାକିଲା)

ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରି ଥଙ୍ଗରେ କହିଲେ ହେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା, କହି ପ୍ରଣାମ କଲେ । 19 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ବାଗମ୍ବର ବେତରେ ଆଘାତ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇଲେ । ଆଣ୍ଟୁମାଡ଼ି ବସି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । 20 ଥଙ୍ଗା କରି ସାରିବା ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେହରୁ ବାଜଗିଣୀ ପୋଷାକ କାଢ଼ିନେଇ ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ପୂର୍ବ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଦେଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଗରେ ରଜାଇ ମାରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାସାଦ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ ।

କୃଗ ଉପରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ

(ମାଥିଉ 27:32-44; ଲୁକ 23:26-43; ଯୋହନ 19:17-27)

21 ସେତେବେଳେ ନଣେ କୁରୀଣୀୟୁ ବାସିନ୍ଦା ଶିମୋନ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମରୁ ଆସି ସେ ବାଟେ ଯାଉଥିଲା । ସେ ଆଲେକ୍ସାନ୍ଦର ଓ ରୁଫଙ୍କ ପିତା ଥିଲା । ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ କୃଗ ବୋହ ନେବାକୁ ତାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ । 22 ତା ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗଲଗଥା ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଗଲେ । ଗଲଗଥାର ଅର୍ଥ କପାଳ-ସ୍ଥାନ । 23 ସେଠାରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗନ୍ଧରସ ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହା ପିଇବାକୁ ମନା କଲେ । 24 ତା ପରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଗ-ବନ୍ଧ କଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଲୁଗା-ପଟା ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ନେଲେ । କିଏ କ’ଣ ପାଇବ, ତାହା ସେମାନେ ଗୁଳାବାଣ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

25 ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଗବନ୍ଧ କଲ ବେଳକୁ ସକାଳ ନଅଟା ବାଜିଥିଲା । 26 ଯୀଶୁଙ୍କ ବରୁଣରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଫଳକ ଉପରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା ଏ “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ।” 27 ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଡକାୟତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କୃଗ-ବନ୍ଧ କଲେ । ଜଣକୁ ତାହାଙ୍କର ଡାହାଣ ପଟେ ଓ ଆଉ ଜଣଙ୍କୁ ବାମ ପଟେ କୃଗବନ୍ଧ କରାଗଲା । 28* 29 ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଗୁଲିଯାଉଥିବା ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ମୁଣ୍ଡ ହଲେଇ ହଲେଇ କହୁଥିଲେ, “ଆରେ ବାଃ; ତୁ ସେହି ଲୋକ, ଯିଏ ମନ୍ଦିରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ପୁଣି ତିଆରି କରି ଦେବୁ ବୋଲି କହୁଥିଲୁ । 30 ଏବେ କୃଗ ଉପରୁ ଓହ୍ଲେଇ ଆସି ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର ।”

31 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭାବରେ ଥଙ୍ଗା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଥଙ୍ଗା କଲେ । ସେମାନେ କୁହାକୁହ ହେଉଥିଲେ, “ସେ ଅନ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିଲା ନାହିଁ । 32 ଯଦି ପକ୍ୱତରେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କୃଗ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲେଇ ଆସୁ । ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର । ତା’ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଦେଖିବା ଓ ତାକୁ ବଶ୍ୟ କରିବା ।

ପଦସଂଖ୍ୟା 28 କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପତ୍ରରେ ପଦସଂଖ୍ୟା 28 ଏହିଭଳି ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । “ଏହି ଭଳି ଭାବରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଥିବା ଏହି କଥା ସଫଳ ହେଲା : ତାହାଙ୍କୁ ‘ଅପରାଧୀଙ୍କ ସହତ ରଖାଗଲା ।”

ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ପାଖରେ କୃଗ-ବନ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

(ମାଥିଉ 27:45-56; ଲୁକ 23:44-49; ଯୋହନ 19:28-30)

33 ଦ୍ୱିପ୍ରହର ବେଳକୁ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ମାଡ଼ି ଆସିଲା । ଏହି ଅନ୍ଧକାର ଅପରାଧୀ ତିନିଟା ବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲା । 34 ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ବହୁ ପାଟିରେ କହି ଉଠିଲେ, “ଏଲୋହୀ, ଏଲୋହୀ, ଲମାଗବକ୍ ଥାନା ।” ଅର୍ଥାତ୍, “ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରତ୍ୟାଗ କଲ?”

35 ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଏକଥା ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଶୁଣ, ସେ ଏଲିୟୁଙ୍କୁ ଡାକୁଛି ।” 36 ସେଠାରୁ ନଣେ ଲୋକ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଅମ୍ବରସରେ ଭିଜାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସୁଞ୍ଜି ଆଣିଲା । ସୁଞ୍ଜିକୁ ଗୋଟିଏ ବାଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧିଲା । ଯୀଶୁ ସୁଞ୍ଜିରୁ ଅମ୍ବ-ରସ ପିଇବେ ବୋଲି ସେ ବାଡ଼ିଟିର ସୁଞ୍ଜି ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ପାଖଟି ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବଢ଼ାଇଲା । ଲୋକଟି କହିଲା, “ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ଏଲିୟୁ ଆସି ତାକୁ କୃଗ ଉପରୁ ତଳକୁ ନେବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଦେଖିବା ।” 37 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପାଟି କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ ।

38 ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରର ପରଦା ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଚରିଗଲା । 39 କୃଗ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସେନାପତି ଯୀଶୁ କପର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ, ତାହା ଦେଖିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଥିଲେ ।”

40 କେତେକ ସ୍ୱାଲୋକ କୃଗଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁମାନ ସହରରୁ ଆସିଥିବା ମରୟମ, ଶଲୋମୀ, ଯାକୁବ ଓ ଯୋସିଙ୍କ ମାଆ ମରୟମ ଥିଲେ । ଯାକୁବ ମରୟମଙ୍କର ସାନ ପୁଅ ଥିଲା । 41 ଏହି ସ୍ୱାଲୋକମାନେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀରେ ଥିବାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ସହତ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସେବାୟତ କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ୱାଲୋକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମାଧି ବ୍ୟାପନ

(ମାଥିଉ 27:57-61; ଲୁକ 23:50-56; ଯୋହନ 19:38-42)

42 ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏହି ଦିନଟି ଆୟୋଜନ ବିବସ୍ୟ (ବିଗ୍ରାମ-ବିବସ୍ୟର ପୂର୍ବ ଦିନ) ଥିଲା । 43 ହାରାମ୍‌ଆୟାର ଯତ୍ନେ ଯୋସେଫ ମହାସଭର ନଣେ ସମ୍ମାନିତ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଆସ୍ତ୍ର ବୋଲି ଗୁହଁଥିଲେ । ସେ ସାହସର ସହତ ପୀଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶବକୁ ମାଗିଲେ । 44 ଯୀଶୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ମରି ଯାଇ ସାରିଲେଣି ଶୁଣି ପୀଲାତ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିରୀଥିବା ସେନାପତିଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ । ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ମରି ସାରିଲେଣି କି ନାହିଁ ପଚାରିଲେ । 45 ସେନାପତି ନଣକ ପୀଲାତଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି ସାରିଥିବା କଥା

କହିଲେ। ତା'ପରେ ପୀଳାତ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗର୍ବ ନେଇ ଯାଇ ପାରିବେ। 46ଯୋଷେଫ ଖଣ୍ଡିଏ ବସ୍ତ୍ର କଣିଲେ। ସେ ଗର୍ବକୁ କଟି ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିଲେ। ସେ ଗର୍ବକୁ ବସ୍ତ୍ରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼େଇ ଦେଲେ ଓ ପଥର କଟା ହୋଇ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ କବରରେ ତାହାକୁ ରଖିଦେଲେ। ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ ପଥର ଗଡ଼େଇ ଆଣି କବରର ମୁହଁକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। 47ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୀଳା ମରଣର ଓ ଯୋଷିଙ୍କ ମାଆ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ ରଖାଗଲା, ସେହି ସ୍ଥାନଟି ଦେଖିଲେ।

ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେଲେ

(ମାଥିଉ 28:1-8; ଲୁକ 24:1-12; ଯୋହନ 20:1-10)

16 ବସ୍ତ୍ରାମ ବନ୍ଦୀର ପର ଦିନ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୀଳା ମରଣର, ଯାକ୍ୱବଙ୍କ ମାଆ ମରଣର ଓ ଗଲୋମୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ସ୍ତବ୍ଧିତ ତେଲ ଆଣିଲେ। 2ସପ୍ତାହର ସେହି ପ୍ରଥମ ଦିନ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର, ଠିକ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପରେ ପରେ ସେମାନେ କବର ପାଖକୁ ଗଲେ। 3ସେମାନେ ନିଜନିଜ ଭିତରେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, “କବର ମୁହଁକୁ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତ୍ରଟି ପଥର ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ କରି ଦିଆ ହୋଇଛି। ପଥରଟିକୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ କିଏ ସେଠାରୁ ଗଡ଼େଇ ଦେବ?”

4ତା ପରେ ସେମାନେ ସେ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେହି ବଡ଼ ପଥରଟି ସେଠାରୁ ଘୁଆ ଯାଇଛି। 5ସେମାନେ କବର ଭିତରକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ଧଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଜଣେ ଯୁବକକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ସମାଧିର ଡାହାଣ ପଟେ ବସି ରହିଥିଲା। ସେମାନେ ଡରଗଲେ।

6କିନ୍ତୁ ଯୁବକ ଜଣକ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତ୍ରିମ ନାଦରତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛ। ସେ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନରୁତ୍ଥତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେ ଏଠାରେ ନାହିଁ। ଦେଖ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ରଖିଥିଲେ। 7ଏବେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପିତରଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଭଳି କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେହିଭଳି ସେଠାରେ ଦେଖିବ।” 8ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଭୟ ପାଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନେ କବରରୁ ବାହାର ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ ଏସବୁ ଘଟଣା କାହାରିକୁ କହିଲେ ନାହିଁ।

କେତେକ ପୁରୁଣା ଗ୍ରୀକ୍ ପ୍ରତିରେ ପଦସଂଖ୍ୟା ଆଠରେ ହିଁ ମାର୍କ ଲିଖିତ ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କର ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି।

କେତେକ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ

(ମାଥିଉ 28:9-10; ଯୋହନ 20:11-18; ଲୁକ 24:13-35)

9ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନର ବଡ଼ ସକାଳୁ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେଲେ। ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ସେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୀଳା ମରଣର ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଦେଖା ଦେଲେ। ଅତୀତରେ

ଥରେ ଯୀଶୁ ଏହି ମରଣରୁ ଠାରୁ ସାତଟି ଭୂତଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। 10ମରଣରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ସାରିବା ପରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଏ ବସ୍ତ୍ର କହିଲେ। ସେତେବେଳେକୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୋକରେ ବୁଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଓ ବଳାପ କରୁଥିଲେ। 11ମରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନିଜେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ।

12ଏହା ପରେ ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ ପଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟରେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ରୂପରେ ଦେଖା ଦେଲେ। 13ଏହି ଶିଷ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଫେରିଆସି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାଇଲେ। ତଥାପି ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ।

ପ୍ରେରତମାନଙ୍କ ସହତ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତା

(ମାଥିଉ 28:16-20; ଲୁକ 24:36-49; ଯୋହନ 20:19-23; ପ୍ରେରିତ 1:6-8)

14ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏଗାର ଜଣ ପ୍ରେରତ ଖାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ମନର ଜଡ଼ତା ପାଇଁ ସମାଲୋଚନା କଲେ। କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥିଲେ।

15ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପୃଥିବୀର ଚାରିଆଡ଼କୁ ଯାଆ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ। 16ଯେଉଁ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ସେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ। 17ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେମାନେ ତାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଏହି ସବୁ କାମ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ: ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋ ନାମରେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଇ ପାରିବେ। କେବେହେଲେ ଗିଠି ନଥିବା ନୂଆନୂଆ ଅନେକ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ। 18ସେମାନେ ନିଜ ହାତରେ ସାପକୁ ଧରିବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ହେଲେ କ୍ଷତି ହେବନାହିଁ। ସେମାନେ ବିଷ ମଧ୍ୟ ପିଇ ଦେବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ହେଲେ କ୍ଷତି ହେବନାହିଁ। ଏ ଲୋକମାନେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ରଖିବେ ଏବଂ ରୋଗୀମାନେ ଭଲ ହୋଇଯିବେ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ

(ଲୁକ 24:50-53; ପ୍ରେରିତ 1:9-11)

19ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଏହିସବୁ କଥା ପ୍ରେରତମାନଙ୍କୁ କହିସାରିବା ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଗଲା। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ବସିଲେ। 20ତା'ପରେ ପ୍ରେରତମାନେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ପ୍ରଭୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଲେ ଯେ, ପ୍ରେରତମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର କରୁଥିଲେ ତାହା ସତ୍ୟ। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଗଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଲେ।